Milliyet

ÇOCUK

27 Aralık 1982 ● Sayı: 53 ● 40 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
2 ANSİKLOPEDİ BİRDEN VERİYORUZ

İNSAN ATLASI
VÜCUDUMUZ VE
ORGANLARIMIZ
ANSİKLOPEDİSİ

TÜRKLERİN ve
TÜRKİYE'NİN
TARİHİ
ANSİKLOPEDİSİ
cilt 2

GELECEK SAYIMIZDA

RED KİT ve BAYTEKİN ● ALFRED HITCHCOCK'TAN HİKAYELER
TONTON AİLESİ ● TENTEN İSTANBUL'DA

Eti'nin nefis bir numarası daha

KÜÇÜK PRENS

heryerde
10TL.

ETİ

Milliyet
ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayın, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu-İstanbul. Telefonlar: 224410 (10 hat)-268386. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul. Abone Koşulları: Yıllık 2158, Altı aylık: 1079 TL. (Uçak ile yıllık 2314, Altı Aylık 1157 Lira.) Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır. Türkiye'de satış fiyatı: 40, Kıbrıs'ta 50 Lira.

Yıl: 12 Sayı: 53
Cilt: 4

27 Aralık 1982

içindekiler

Okurun Sesi 3
Roman: Kimsesiz Çocuk..4-5
Red Kid 6-9
Yaşanmış Serüvenler .. 10-11
Üç İzci 12-15
Yerli Hikâye 16-17
Kronos 18-21
Mırnav 22
Demir Yumruklu Adam. 23-25
Roman: Ölüm Kaçakçısı 26-27
Kraliçenin Elmasları..... 28-29
Sinema-TV 31-32
Cimcime 33-35
Okurdan Okura 36-37
Bilmece-Bulmaca 38-39
Gaddar Davut 40-42
Ve orta sayfalarımızda Ansiklopedi eklerimiz.

ALFRED HITCHCOCK

BİRİNCİ SAYIMIZ

YENİ bir yıla girerken **"Milliyet ÇOCUK"**u yepyeni ve dopdolu bir dergi olarak sunacağız sizlere. Bunun için uzun bir süredir yaptığımız hazırlıklar sonuçlandı; beğeneceğinize inandığımız çizgi-romanlarımız seçildi. Bu arada yeni yazı dizileri de hazırlandı. Dilerseniz bunlara kısaca bir göz atalım:

ÇEŞİTLİ zamanlarda yapılan okur soruşturmaları, **"Red Kit"** ve **"Ten Ten"** çizgi-romanlarının, dünyanın en çok okunan iki çizgi-romanı olduğunu belirlemiştir. Uzun bir süredir **"Red Kit"**in serüvenlerini yayımlayan derginiz **"Milliyet ÇOCUK"**, şimdi de ünlü çizgi-roman kahramanı **"Ten Ten"**in beğeneceğinize inandığımız **"Ten Ten İstanbul'da"** adlı serüvenine başlayacak.

Ayrıca eski dost **"Baytekin"**in yeni bir serüveni, Vahşi Batı'nın neşeli kovboyu **"Red Kit"**in, yepyeni bir serüveni, televizyonda herkesin gözdesi olmuş **"Tonton Ailesi"**, birinci sayımızla birlikte bizlerle olacak.

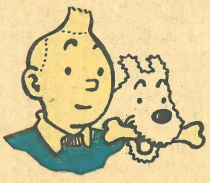

"Tenten"

bizden size

ÜNLÜ sinema yönetmeni **Alfred Hitchcock, "Korku Ustası"** olarak anılır. Bu usta sinema adamının çevirdiği korku filmleri, türünün en başarılı örnekleri arasında yer almaktadır.

Hitchcock'un çeşitli ülkelerde yayımlanmış, **"korku"** hikâyelerinden derlediği albümler de vardır. Daha sonra çizgi-roman biçimine de sokulan bu albümler, okurların olağanüstü ilgisiyle karşılanmıştır.

Yayımına bir süre ara vereceğimiz **"1001 Soru 1001 Cevap Ansiklopedisi"**nin yerine birinci sayımızda bulacağınız kısa hikâyeler, hep bu usta sinema adamının derlediği hikâyeler arasında yer almaktadır.

Esenlik dileklerimizle...

okurun sesi

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı, **"Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/ İstanbul** adresine bekliyoruz.

Milliyet Çocuk Dergisi'ni uzun bir süreden beri devamlı olarak almaktayım. Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok beğeniyorum. Bence klasik romanlar yerine, Bilim-Kurgu türündeki çizgi romanlara daha fazla yer vermeniz, yerinde bir davranış olacaktır. Ayrıca spor köşesine yer vermeniz de birçok okuyucuyu sevindirecektir.

Aycan KAZANÇ (İzmir)

Derginizin okuyucularından biriyim. Tarzan, Red Kit, Kronos ve Bilmece-Bulmaca sayfalarını çok seviyorum. Sizlerden isteğim, ansiklopedi sayfalarını çoğaltmanız ve ünlü bilim adamlarının posterlerini yayınlamanızdır. Ayrıca "Çocuk Kulübü" hakkında bilgi vermenizi diler, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Kâzım KÖROĞLU (İstanbul)

KİMSESİZ ÇOCUK

• HECTOR MALOT'nun Romanı •

4

Günler, haftalar geçti. Sonunda Remi, Chavanon'a, sekiz yıl Barberin Ana'yla mutluluk içinde yaşadığı köye dönmeye karar verdi. Gözlerinin önüne, o güzel günler geldi. Barberin Ana, onu görünce kim bilir nasıl şaşıracaktı. Belki ondan bir daha hiç ayrılmayacaktı ve...

"Remi! Remi!"

Remi birden irkildi. Birisi kendisini çağırıyordu. Şaşkın şaşkın bakınırken kalabalık arasında, kötü yürekli Garofoli'nin yanında tanıştığı sevgili arkadaşını, Mattia'yı gördü.

Mattia, bir sıçrayışta Remi'nin yanına geldi.

Mattia, bir sıçrayışta Remi'nin yanına geldi. "Remi, beni hatırlıyor musun?" diye sordu. Remi de: "Nasıl hatırlamam, Mattia" dedi. "Hâlâ o canavar ruhlu adamın yanında mısın?"

"Hayır" dedi Mattia. "Garofoli hapse girdi. Ben de gördüğün gibi burdayım." Sonra Mattia elindeki kemanını göstererek: "Bununla para kazanıyorum" dedi. "Öyleyse beraber çalışalım" diye karşılık verdi. "Sen keman çalarsın, ben de harp çalarım, beraber konserler veririz. Kapi de ağzında tabakla dolaşır, paraları toplar." "Ne iyi" diye sevinçle bağırdı Mattia. "Üçümüz bir olduktan sonra hiç aç kalmayız. Hem Tanrı da bize yardım eder."

Böylece üçü birlikte çalışmaya başladı. Tanrı da gerçekten onlara yardım etti. Çünkü birkaç saat sonra yollarının üzerinde bir çiftliğe rastladılar. Çiftlikte o akşam bir düğün vardı. Çocuklar, yeni evliler için çalıp şarkı söylediler. Karşılığında bir hayli para kazandıktan başka, çok güzel bir yemek yediler.

Ertesi gün yola çıktıklarında, Remi, Mattia'ya hayatını anlattı ve Chavanon'a geri dönme isteğinden söz etti. Mattia, Remi'yi dikkatle dinledikten sonra: "Çok iyi düşünmüşsün" dedi. "Ne yapalım biliyor musun?" diye heyecanla konuştu. "Barberin Ana'ya armağan olarak sattıkları inek gibi bir inek götürelim!"

"Bir inek mi? Çok iyi olurdu, ama nasıl satın alacağız" diye umutsuzca sordu Remi.

"Tabiî ki çalıp, şarkı söyleyerek!" dedi Mattia. "Tıpkı dün yaptığımız gibi. Göreceksin yeterli parayı kazanacağız."

Remi ve Mattia hemen işe koyuldular. İkisi de heyecan doluydu.

Aradan günler geçti. Bir gün yolları Varse adında bir kente düştü. Remi, birden Acquin'in oğullarından Aleksis'in, Varse kentinde, maden işçisi olan Gaspard adlı bir akrabasının yanına gönderildiğini hatırladı.

Gerçekten de, çevresine baktığı zaman, her yerin siyah kömür tozlarıyla kaplı olduğunu gördü. O sırada, yolun karşı yönünden, çevredeki her şey gibi, yüzleri ve elbiseleri de kömür tozuyla kirlenmiş bir grup maden işçisinin geldiğini gördü Remi. Aleksis de aralarındaydı.

"Remi, gerçekten sen misin?" diye bağırdı Aleksis, Remi'yi görünce.

İki eski arkadaş sevinçle kucaklaştılar. Daha sonra, akrabası Gaspard'ın evinde, ikisi de başlarından geçenleri anlattılar. Remi, arkadaşının yüzünün sararmış olduğunu gördü. "Hasta mısın yoksa?" diye sordu. "Yalnızca yorgunum biraz" diye karşılık verdi Aleksis. "Ama yarına hiçbir şeyim kalmaz."

"Gaspard amca söze karıştı. "Hayır" dedi. "Sen hastasın. Baksana ateşin var!" Sonra, üzgün bir sesle devam etti. "Yazık, işe de yeni girmiştin. Şimdi gitmezsen, seni işten atarlar."

Bu sözler üzerine Remi atıldı: "Gaspard amca! Aleksis hastaysa, onun yerine ben giderim yarın işe!"

"Yaptığı iş çok mu zor, Aleksis'in?" "Hayır" dedi Gaspard amca. "Aleksis tekerlekli vagonları itiyor madende!"

"Oldu bu iş!" dedi Remi sevinçle. Sonra Aleksis'e döndü: "Kardeşim, sen iyileşmene bak. Yarın senin yerine ben gideceğim madene."

Ertesi gün, Remi madene indi. Ama, yerin derinliklerinde geçirdiği bu ilk günde çocuk, korkunç bir olayla karşılaştı: İşten çıkış saatine az bir süre kala, şiddetli bir fırtına çıktı. Daha kimse ne olduğunu anlayamadan maden ocağının bazı galerilerini su bastı. Gaspard amcanın yürekliliği ve soğukkanlılığı sayesinde, aralarında Remi'nin de bulunduğu bir grup maden işçisinin hayatı kurtuldu.

İşçiler, kaçıp, sığındıkları yukarı galerilerden birinde ölüm-kalım savaşı verdiler. Tam on dört gün boyunca, hepsi de bir ölüm bekleyişi içindeydiler. Remi de korku içinde bir köşeye çekilmiş, bitmez tükenmez bir bekleyiş içindeydi. Bu korkuyu herkesten daha fazla o yaşadı. Çünkü Remi'nin bütün günleri masmavi, uçsuz-bucaksız gökyüzü altında geçmişti.

Nihayet bir gün korku dolu bekleyiş sona erdi. Kurtarma ekibi onları yerin derinliklerinden gün ışığına çıkardı. Remi, maden ocağından kurtulduğunda kendini eskisinden daha yürekli ve güçlü hissetti.

Remi, Varse'de kendini herkese sevdirmişti. Onu tanıyanlar kentte kalması için ısrar ettiler. Maden ocağında iş bulabileceklerini söylediler. Remi kendisine gösterilen sevgiye çok sevinmişti.

Ama kaderinin, böyle küçük bir kentte yerleşmek olmadığını hissediyordu. O, yoluna devam etmeliydi. Hem sevgili arkadaşı Mattia'yı nasıl bırakabilirdi? Böylece, birkaç gün sonra, iki küçük çalgıcı, yanlarında neşeli Kapi olduğu halde yeniden yola düştüler. Bütün istedikleri, satın alacakları bir ineği Barberin Ana'ya götürebilmekti.

Üçü de, bir an önce Chavanon'a geri dönebilmek için can atıyordu. Mattia: "Bir inek 150 frank" diye açıkladı. "Bizim şu anda tam tamına 146 frankımız var. Yalnızca dört frank gerekiyor!"

"Yaşasın" diye bağırdı Remi. "Bu iş oldu sayılır."

Günler geçiyordu. Bu arada Remi, arkadaşı Mattia'ya müzik dersleri vermeyi düşündü. Mattia, tek bir nota bilmemesine karşılık, o kadar çabuk öğreniyordu ki, bir süre sonra Remi'den daha çok şey bilir oldu.

Ama yine de öğrenecekleri çok şey olduğunun farkındaydılar. Bu yüzden Mende kentine geldiklerinde, kendilerine bilgi verebilecek bir müzisyen aramaya başladılar.

Birisi çocuklara berberlik yapan Espinassous'un çok iyi bir müzisyen olduğunu, ama derslerinin çok pahalı olduğunu söyledi.

"Bu önemli değil" dedi Mattia. Remi'yse arkadaşının ardından giderken: "Parayı nasıl öderiz Mattia" diye mırıldandı.

"Sen bu işi bana bırak" dedikten sonra Mattia, Espinassous'un berber dükkânından içeri girdi. Sandalyeye oturdu. Berber, ufak-tefek, neşeli bir adamdı.

"Saçımı kestirmek istiyorum" dedi Mattia. Berber, elinde makasla işini yaparken Mattia söze başladı: "Berber bey" dedi. "Bize, sizin büyük ve ünlü bir müzikçi olduğunuzu söylediler. Bizi bir konuda aydınlatır mısınız?"

"Memnuniyetle" dedi Espinassous. "Ne isterseniz sorabilirsiniz." Böylece, bir yandan Mattia'nın saçlarını keserken, diğer yandan çocuklara, öğrenmek istediklerini anlatıyordu.

Çocuklar büyük bir dikkatle dinliyordu. Gerçek bir müzik dersiydi bu. Berber, işini bitirdikten sonra, çok fazla gevezelik ettiğinin farkına vardı.

O zaman da:

"Sizi gidi kurnazlar, sizi! Beni oyuna getirdiniz!" dedikten sonra kahkahalarla gülmeye başladı. Sonra da Mattia'dan bir şeyler çalmasını istedi. Çocuğun çok ustaca çaldığını ve birçok sazı çok iyi çalabildiğini görünce şaşkınlıktan ne yapacağını bilemedi. "Sen.., sen... nasıl olur, tek bir nota bile bilmeden" diye kekeledi. "Sen bir dâhisin! Sen çok büyük bir müzisyensin!" Sonra Mattia'ya kendisiyle kalmasını rica etti. "Beraber konserler veririz. Çok para kazanırız. Sen üne kavuşursun" dedi.

Sürecek

İşten çıkış saatine az bir süre kala, şiddetli bir fırtına çıktı. Daha kimse ne olduğunu anlayamadan maden ocağının bazı galerilerini su bastı.

YEPYENİ ÇİZGİ-ROMANLAR

ANSİKLOPEDİLER

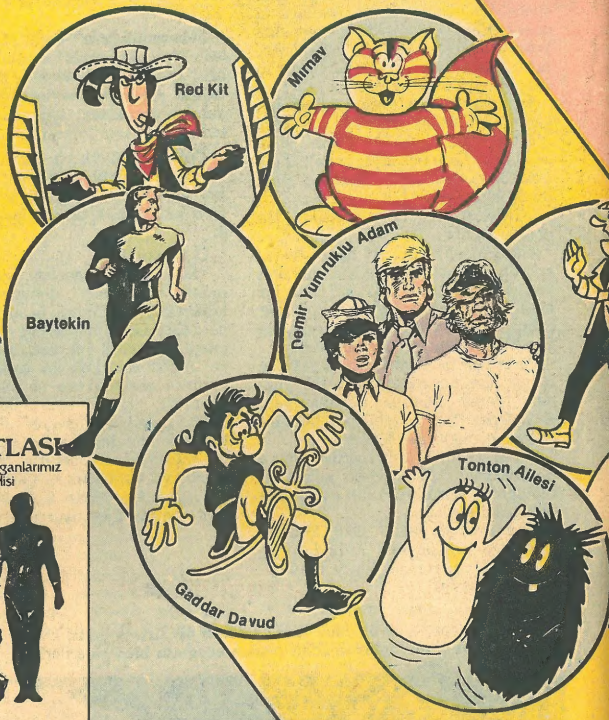

1 İNSAN ATLASI

VÜCUDUMUZ VE ORGANLARIMIZ ANSİKLOPEDİSİ

Vücudumuzun yüzeyinde ve içinde neler oluyor? Vücut haritası nasıl çıkarılır? Hastalıklar nasıl tanınıyor? Çağdaş tıp, bütün bunları hangi yöntemlerle başarıyor? Ve daha yüzlerce konu, renkli POSTER ekleriyle...

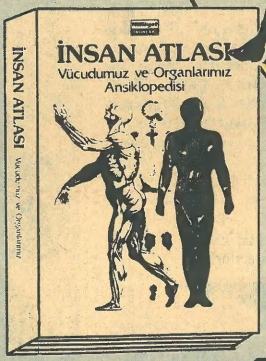

2 TÜRKLERİN ve TÜRKİYE'NİN TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ cilt 2

Türkler Anadolu'ya nasıl yerleştiler? Türkiye ve Türklerin kökenleri. En yeni bilgiler ve resimlerle... Olağanüstü ilgiyle karşılanan birinci cildin devamı...

...VE İLGİNÇ YAZILARIN YER ALDIĞI SAYFALARIMIZ

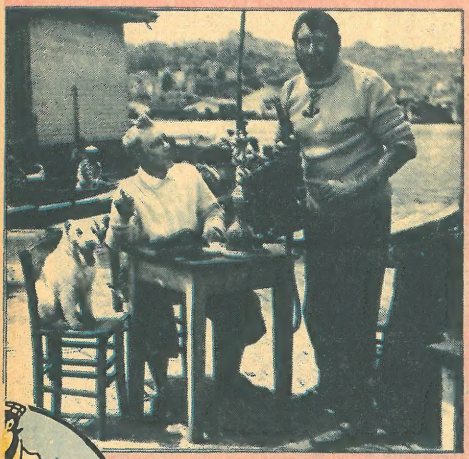

tenten

ÜNLÜ KAHRAMANIN EN GÜZEL SERÜVENİ

istanbul'da

GÖZÜPEK GAZETECİ TENTEN,
SEVİMLİ KÖPEĞİ BONCUK,
PROFESÖR TURNESOL,
İKİZLER VE
ÖTEKİ KAHRAMANLAR...

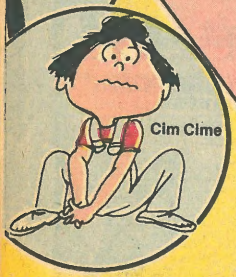

KORKU USTASI ALFRED HITCHCOCK'un SEÇTİKLERİ

BİRİKTİRİN, KİTAP BİÇİMİNE GETİRİN!..

HER HAFTA TAM BİR ÇİZGİ ROMAN

- OKURDAN OKURA
- HEYECANLI HİKÂYE
- SİNEMA — TV TİYATRO • PUL
- YAŞANMIŞ SERÜVENLER
- Roman = KİMSESİZ ÇOCUK
- YERLİ HİKÂYE • ŞİİR
- OKURUN SESİ
- BİLMECE - BULMACA
- "Karikatür Çiziyoruz"
- Roman = ÖLÜM KAÇAKÇISI

GELECEK SAYIMIZI BEKLEYİNİZ!..

RED KİT SARAH BERNHARDT / 12

...VE GRUP BATIYA DOĞRU YOLUNA DEVAM ETTİ...

ALBAYIM OYUN BİTTİ...
ZZZZ ZZZZ

BORULAR ÇALSIN! TOPLARI HAZIRLAYIN! HERKES ATLARA!

TARRI TARRI TATA!

VE YENİDEN NEW-YORK...
ÇIŞ TARA PAM ÇIS TAM ÇIŞ TAM...
EĞER ÖNERİMİ KABUL EDERSİNİZ HEMEN KONTRAT YAPARIZ RED KİT...
OLUR... OLUR...
YAPTIĞINIZ HERŞEY İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM.
RİCA EDERİM GÖREVİMDİ.
ÜHÜ, ÜHÜ ÜHÜ...
AĞLAMAYIN LÜTFEN SİZ FRANSIZ MUTFAĞINI AMERİKA'YA TANITTINIZ...
AMERIQUE

BUNU DA SENİN İÇİN İMZALADIM RED KİT. SENİ ÖMRÜM BOYUNCA UNUTAMAYACAĞIM...

AH PARİS AH!
?!

Red kit'e... Beni reddeden ve yalnız kalmayı yeğleyen kovboyla Sevgilerimle
Sarah

KENDİ KENDİME SORMUŞUMDUR. HANGİNİZ DAHA ŞANSLI ACABA PARİS Mİ, YOKSA SİZ Mİ SARAH? BURADA KALDIĞINIZ SÜRECE GÖZLERDEN DUDAKLARA, KULAKLARDAN KALPLERE, BURUNLARDAN BÖBREKLERE... DİŞLERDEN BARSAKLARA...

BEN YALNIZ BİR KOVBOYUM... İKİ METREDİR BOYUM... SERÜVENLERİME OLMAZ DOYUM...
BU SERÜVENİN SONU

ÇIĞLIKLAR İMPARATORLUĞU

Burası, bir zamanlar, Sistan'ın hükümdarının küçük sarayıydı. Bugün ise çöl rüzgârının saklambaç alanı.

ADINA Sar-ü Târ diyorlar. İlk bakışta yadırgatıcı, bir o kadar da şaşırtıcı geliyor insana. Anlamı da öyle. Sar-ü Târ demek, boşluk ve avuntudan yoksun olmak demekmiş.

Rüzgâr esiyor ve çevrenin gözün alabildiğine ıssızlığı insana hüzün veriyor. Sar-ü Târ bir zamanlar Asya'nın batıya doğru uzanan dili üzerinde buğdayların boy verdiği, suların gürül gürül çağlayarak aktığı; insanların, kavimlerin, boyların, aşiretlerin ve ulusların atlarının toynaklarından kıvılcımlar sıçratarak doludizgin koşturdukları topraklardır.

Peki, bugün?

Bugün aynı yerlerde, aynı topraklar üstünde çığlıkların ve rüzgârların inim inim inlediği yıkıntılar, türlü kalıntılar arasından süzülerek inlerin ve cinlerin top oynadıkları bir yerdir artık.

Her tanrının günü doğudan doğan güneş batıya doğru süzülüp batarken çöl topraklarını kıpkırmızı ve göz alan bir renge boyuyor. Artık Sar-ü Târ terkedilmiş, bırakılmış, doğanın bütün gücünü yitirdiği bir belde. Belki de günümüz Avrupasına yakın bir gelecekte alacağı kendi durumunun bir çeşit haberleyicisi. Öylesi nitelikleri taşıyor çünkü.

BU toprakların onsekiz bin kilometrekaresinin kapladığı bir alan, İran'a ait. Bu, üçte bir demektir. Geriye kalan üçte ikisi ise, Afganistan sınırları içinde. Sekizinci ve dokuzuncu yüzyıllarda buralarda nice insanlar yaşamış, yerleşim birimlerinin en başında gelmiş. Sistan İmparatorluğu bu topraklardan yönetilmiş.

Şimdi o imparatorluktan tek bir iz bile yok. Şimdi saatte 200 kilometre hızla esen, çölü birbirine katan bir rüzgâr egemen bu yörelerde. Rüzgâr çıkıyor, giderek hızını artırıyor ve önüne ne gelirse katıp sürüp götürüyor uzaklara. Rüzgâr gücü olağanüstü. Otuz metre yükseklikteki kumulları günde 15 santim ilerletecek kadar güçlü. Bu, çoğu kez insana bir zamanlar bu topraklar üzerinde at koşturmuş insanların geride bıraktığı o deli dolu rüzgârın kalıntılarıymış duygusunu veriyor, onu anımsatıyor.

Kuşkusuz, rüzgâr bütün bu uçsuz bucaksız topraklarda çokluk insanın tüylerini diken diken eden çığlıkların yaratıcısı. Rüzgâr için doğanın atlısı deyimini de kullanabilirsiniz. Yıllar yılı, insan elinin yaptığını doğa ananın eline, insanın eline ilk geçtiği gibi hiç değişmemiş, hiç değiştirilmemiş bir nicelikte geri veriyor.

Bunu kum olarak geri veriyor, taş olarak geri veriyor. Ama bunları yaparken de taş taş üstünde bırakmıyor.

ÇIĞLIKLAR İmparatorluğu topraklarında canlılar yok mudur? Var elbette. Kertenkeleler var, yılanlar var... Bir de kaçakçılar... Bu sayıp dökülenlerin hepsi bir an önce bu topraklardan geçip gitmeyi, uzaklaşıp kurtulmayı istiyorlar, can atıyorlar buna.

Yolu buralara düşenler, kumun rüzgâra katıp gittiği anlarda, o yarı ölümcül durumlarda hiç ummadığı bir şeyle karşılaşabilir; yerde ve kumların arasından parıldayan bir şeye eğilir ve eline alır. Bu, bir geçmiş zaman sikkesidir. İçlerinde Grek yazısı taşıyanlar da çıkar. Arap egemenliği sırasında bu ellere ulaşan o eski zaman tacirlerinden kalma anılardan örneklemelerdir bunlar.

1224 ile 1225'de imparatorluğun başkenti, Cengiz Han'ın saldırısına karşı koymaya çalışmıştı. Bu nedenle Moğol orduları uzun bir süre buralarda oyalanmışlar, dire-

Sistan'dan bir diğer kent: Çigini. Bu kentin yerle bir olma nedeni rüzgâr değil, kilden yapılmış olması, zamanla un ufak olması.

Sağda yükselen duvardaki delikler, buraya insanların tuğla yerine konulduğunu işaret ediyor. İnsan çürüyüp gidince, duvarda delikler kalakalmış...

nişi bir türlü kıramamışlardı. Ama ne var, Cengiz Han bu karşı koymayı sonradan çok pahalıya ödetmiştir. Başkent ele geçirildikten sonra, Moğollar bütün kent insanlarını tek tek kılıçtan geçirmişler ve bütün insanları bir anda yok etmişlerdi.

Han, bundan sonrasında bununla da yetinmemiştir. Kentin adını da Shar-i Golgola'ya (Çığlıklar Kenti) dönüştürmüştür.

KOSKOCA kent... Tabandan ısıtma ve soğutma sistemleri gibi teknik harikalarla donatılmıştı. Bugünün sistemlerine çok yaklaşık bir su şebekesi düzeni vardı. Çok uğrak bir ticaret merkeziydi ve dinin yayılmasında güçlü kale idi de. Ama şimdi kalenin yerinde yeller esmektedir, yerle bir olmuştur. Bir söylenceye inanmak gerekirse, Moğol orduları bozguncuları geçici karargâhlarının duvarlarını örerken canlı canlı ve tuğla yerine kullanmışlardır.

Seferiler ve soylarından gelenlerin hikâyesi buradadır. Böyle noktalanmıştır. O büyük kıyımın hikâyelerini bugün de size Beluciler durmadan ve usanmadan anlatır dururlar.

Bir söylence daha da ilginçtir. Ünlü asker ve devlet adamı aksak Timur (Timurlenk) burada aldığı yaradan sonra aksak kalmıştır. Timur, bu yarayı bölge insanına ancak sulama sistemini darmadağın ederek ödetmiştir.

M.Ö 1100 ile 800 yılları arasında, M.Ö. 400 ve 300 arasında — yani Büyük İskender'in döneminde — yerleşim merkezi olarak anılmaya aday oluyor. Bu iki dönem arasında kentten neden söz edilmediği, araştırma konusu. Çevre koşullarının iklimin bu dönemde gösterdiği sertlik nedeniyle kumulları hızlandırdığı ve kenti örttüğünden kuşkulanılıyor. Bu dönemsel yerleşim ve terk, M.S. 100 ile 300 ve 800 ile 1200 arasında tekrarlanan bir olgu.

M.S. 700 yıllarında, yörede yerleşik Maliki'ler, bağımsızlıklarını ilân ederek, Sistan'ı güllük gülistanlığa dönüştürüyor. Su kanalları o günlerin ürünü. Neresi yeşerir, gelişirse, insanların oraya sahiplenme tutkusunun doğması kaçınılmaz. Sistan da sık sık saldırıların, göz dikmelerin hedefi olmuş. Yönetim sık el değiştirmiş. 13. yy'da Moğollar, Sistan'ı toza dumana bulamışlar. Geride kalan kalıntıları yeniden onararak, Sistan'ı eski günlere geri götürmenin olanağını bulamayan Maliki'ler, Pers ordularının egemenliği altına girince, Sistan'ın kendi başına bırakılmışlığının günümüze uzanan acıklı öyküsü başlamış. 1872-1905 arası dünya siyasasındaki gelişmeler, Sistan topraklarını İran ile Afganistan arasında bölüştürmüş.

BİTTİ

Tilkilerin cirit attığı topraklar, bir zamanların Peşavarun kentiydi.

Gelecek Hafta: Salla Yukon'u Nasıl Geçtik?

üç izci

GECE SOYGUNU

5

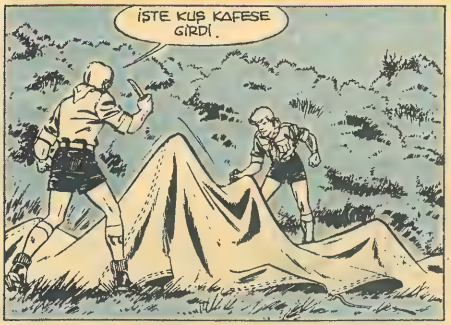

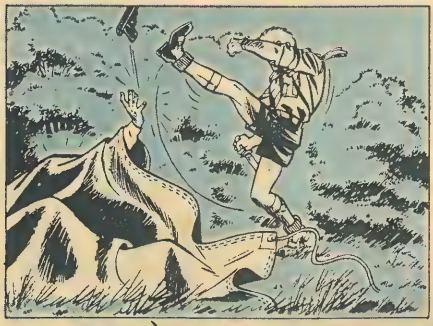

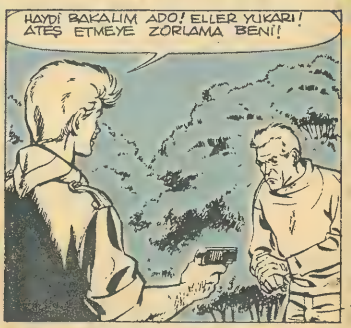

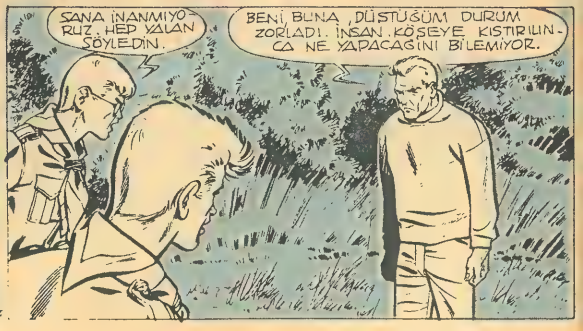

PEKİ, YA PARALAR... POLİSİN BULDUĞU PARALARA NE DİYECEKSİN?

ONLARI ORAYA GERÇEK SUÇLU YERLEŞTİRMİŞ OLMALI...

HIH! KOLAY ATIYORSUN.

BUNU KANITLAMAK ÇOK GÜÇ. BU YÜZDEN KİMSE İNANMAZ BANA...

PEKİ, SENCE GERÇEK SUÇLU KİM?

HİÇ BİLMİYORUM. MALİN POLİSİNDE GECE ÇALIŞAN VİNÇİ BENİM, SUÇSUZLUĞUMU GÖSTERECEK BİR KANIT ARIYOR AMA HENÜZ SONUCA ULAŞAMADI.

EH! ŞİMDİ HER ŞEYİ BİLDİĞİNİZE GÖRE NE YAPACAKSINIZ? BENİ ELE Mİ VERECEKSİNİZ?

ADO'NUN SÖYLEDİKLERİNDEN ÇOK ETKİLENEN TİM ARTIK KUŞKU DUYMUYORDU.

HIM! NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ ÇOCUKLAR?

HAYIR, ONU BÖYLE BIRAKAMAYIZ.

ÖNCE VİNÇİYLE KONUŞMALIYIZ.

ANLAŞTIK! BİR SÜRE İÇİN SİZİ BURADA SAKLAYACAĞIZ, KİM, SİZİNLE KALA-SAK

KAÇMAYACAĞIMA SÖZ VERİYORUM!

BU AKŞAM SARP'LA BERABER VİNÇİ'Yİ GÖRMEYE GİDECEĞİZ. ONUNLA KONUŞMAKTA YARAR VAR. EĞER SUÇSUZSAN, GERÇEK SUÇLUYU BULMALIYIZ.

SAĞOLUN! SİZ, İYİ YÜREKLİ YİĞİT KİŞİLERSİNİZ.

BİR KAÇ SAAT SONRA...

MALOUIN

KAPI AÇIK. BURADA OLMALI.

İMDAAT! YARDIM EDİN!..

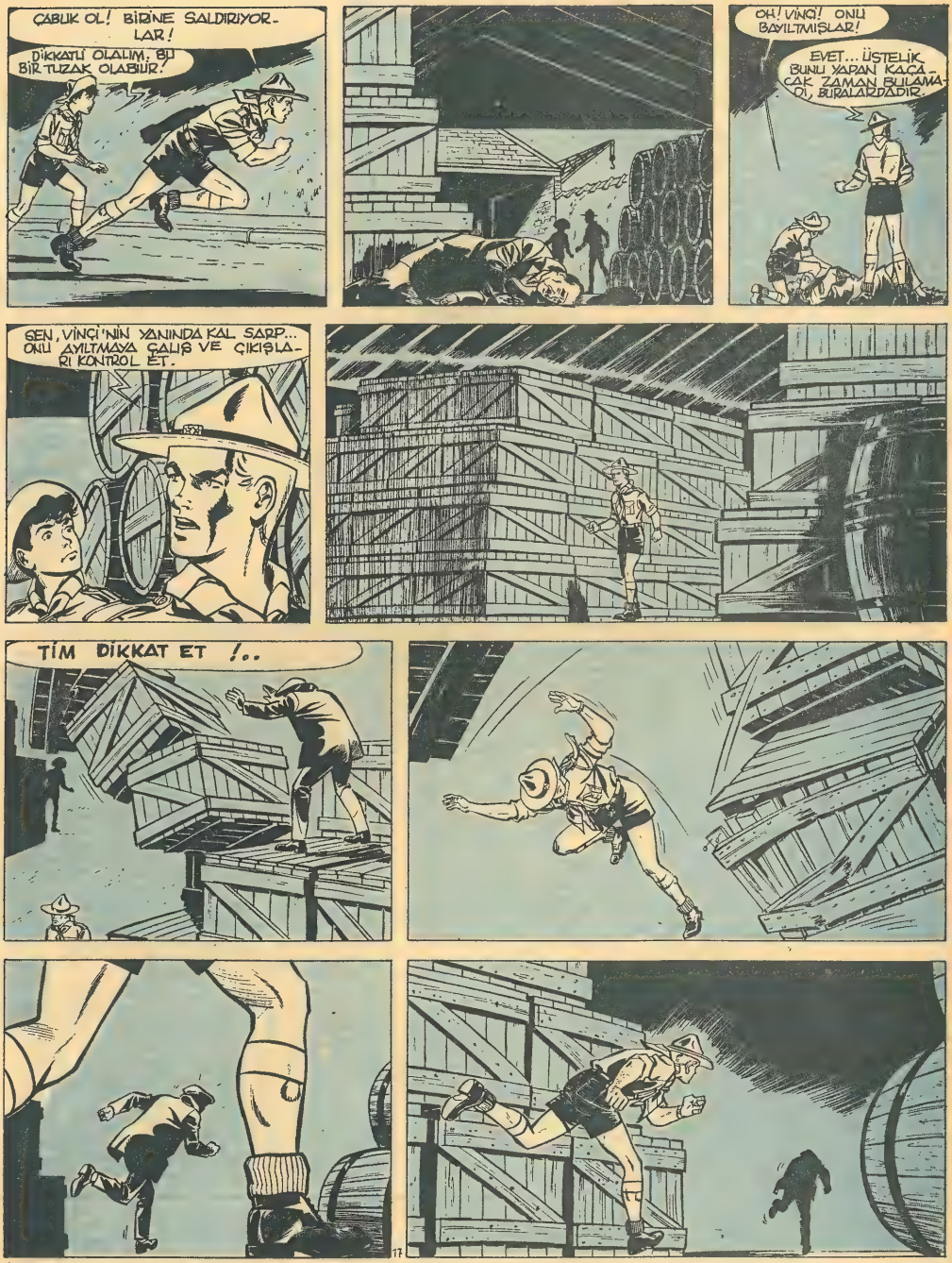
ÇABUK OL! BİRİNE SALDIRIYORLAR!
DİKKATLİ OLALIM. BU BİR TUZAK OLABİLİR.
OH! VİNÇİ! ONU BAYILTMIŞLAR!
EVET... ÜSTELİK BUNU YAPAN KAÇACAK ZAMAN BULAMADI, BURALARDADIR.
SEN, VİNÇİ'NİN YANINDA KAL SARP... ONU AYILTMAYA ÇALIŞ VE ÇIKIŞLARI KONTROL ET.
TİM DİKKAT ET !..

KENDİNİZİ KORUYUN BAYIM!
FAKAT, ADAM TEZ-GALTAN BIR BIÇAK KAPTI...
ISKALADIN!
POP
BİR KAYNAK MAKİNESİ. İŞTE TAM ARADIĞIM GİBİ!
OH!
TİM ŞAŞKINLIKLA DURAKSADI, IŞIĞIN GÜCÜYLE GÖZLERİ GÖRMEZ OLDU.
HEYT! DU... DUR BAKALIM! GEÇE-MEZSİN...
TÜH! KAÇACAK!

Sürecek

Hikmet ALTINKAYNAK'ın Bir Hikâyesi

İLKYAZDAN SONRA

Resimler: Yaşar AKDUMAN

Okul merdivenlerini çıkarken, Müdür Tahsin Bey'le karşılaştılar...

DAHA minnacık bir bebekken bile:

— Büyüyünce ne olacaksın? diye sorduklarında hep aynı yanıtı verirdi:

— Öğretmen olacağım!

Bilirsiniz, çocuklar çevrelerinde olanları fotoğraf makinesi gibi kaparlar. Kişileri hep öykünürler. Bu insanın yaratılışından getirdiği bir özelliktir. Davranışlarının tümüne yakınını görerek, taklit ederek, öğrenirler. Kenan ın öğretmen olmaya karar vermesine, o günlerde yaz tatilini geçirmek için gelen amcası etken olmuştu. Onu çok sevmiş, birden kendisini onunla özdeşleştirmeye başlamıştı.

— Amca ben de öğretmen olacağım!

— Elbette olursun canım! Hele bir okula başla...

Kenan'ın amcası her yaz tatilinde geldiğinde ilkin bu sözünü anımsatır, sorardı. Amcası değişik bir meslek bekler, onun unutmadığını görünce de sevinirdi. Belki de Kenan, yılda bir kez, bir ay kadar arkadaşlık ettiği amcasını kıskanıyordu...

Sonunda Kenan ilkokula başladı ve pekiyi dereceyle diploma aldı.

Sıra ortaokuldaydı...

Aylardan eylül ya da ekimdi. Babası onu elinden tutup, ilçelerinin biricik ortaokuluna götürüp, yazdırdı. Artık ortaokullu da olmuştu...

Kenan'ın babası memurdu. Orta derecede bir memur. Annesi çalışmıyordu. Kenan'sa evin biricik çocuğuydu. Neşeli mutlu bir çocuktu. Arkadaşları arasında çok sevilirdi. Onun çalışkan olmasını kıskanan yok gibiydi. Her çocuk onun başarısını sanki kendi başarısıymış gibi alkışlardı.

O yıl kış erken bitmişti. Şubat ayı ortaları olmasına karşın, ağaçlar çiçek açmıştı. Okul bahçesinde lâle şeklinde bir havuz yapılmış, çevresine çiçekler ekilmişti. Sobalar kaldırılmış, paltolar gardropların bir köşesine gelecek kışa kadar dinlenmeye bırakılmıştı. Güneş her gün biraz daha geç batıyordu. Günlerin uzaması okula giden gitmeyen tüm çocuklara biraz daha oynama olanağı sağlıyordu. Kenan'ınsa oyunla arası pek var denemezdi.

Kenan masa tenisi oyununu çok severdi. Yumurtaya benzeyen beyaz topun file üzerinden geçirilerek, raketlerle oynanması, ona büyük bir sevinç kaynağı olurdu. Okulun bir masası vardı. Büyük sınıf öğrencilerinden sıra gelse de oynasam diye dört gözle bekler, ne var ki, o da hiç gelmezdi. Şimdiye dek sadece iki kez eline raket alıp beşer dakika oynayabilmişti.

Raketi eline alan ve topa vuran, önce herkesi bir gülmeye boğuyordu. Çünkü topa vurup da masa üzerine düşmesini sağlayan tektüktü.

İşte Kenan, paydostan sonra tenis masasının başına geçiyor, yarım saat bir saat oyun izliyor, sonra da oradan ya kitaplığa, ya da eve gidiyordu. Bazen annesi:

— Oğlum okuldan çıkar çıkmaz gel. İyi değilim, diyordu. Kenan hiç itiraz etmeden:

— Olur anneciğim! diye karşılık veriyordu.

KIŞIN başlangıcında, annesi yemekten, aştan kesilmişti. Çok az yiyordu. Yediklerini de zaman zaman kusuyordu. Birçok kez doktora gidilmiş, ilaçlar alınmış, ama bir türlü tamı tamına iyileşmemişti. Kenan'ın annesiyle babası bu durumu ona yansıtmamaya çalışıyorlardı. Hatta şubat tatilinde komşu ile bir tanıdığı ziyaret için deyip, annesi hastanede tepeden tırnağa bir güzel muayene ettirilmiş, mide filmi çektirilmişti. Zavallı Kenan, bu geziye

kendisi götürülmediği için biraz da alınmıştı.

Kenan'ın babası bir sonraki hafta tek başına filmi almak için, yeniden gitmişti. Bu kez doktorla yalnız konuşmuş, işin önem ve hayatiyetini o zaman anlamıştı. Anne gerçekten ve çok hastaydı!

Doktor gene ilaçlara boğmuştu.

Anne heyecanla beklemiş, hastalığın ne olup olmadığını korkuyla sormuştu. Kenan'ın babası canı gibi sevdiği karısına, "kansermişsin" diyememiş, "Film olumlu çıktı. Yakında hiçbir şeyin kalmayacak," demişti.

Gizli gizli de olsa, annenin içtiği ilaçlar, Kenan'ın dikkatini çekti. Hem sonra ikide bir kusması da ne oluyordu. Daha annesi kırkbeşinde bile yoktu. Güzel, alımlı, yanakları bazen soluk, bazen pembe pembeydi...

Güneş toprağı ve havayı iyice ısıtmıştı. Artık ceketler de çıkarılmış, gömlekle gezilebiliyordu. Mayıs ayına girilmiş, ağaçların çiçek açmayanı kalmadığı gibi, kimilerinde meyveler bile görülmeye başlamıştı. Kenan çok sevdiği masa tenisi için, daha uzunca okulda kalabiliyor, oynamak için de zaman zaman kimi olanakları değerlendiriyordu. Artık vurduğu topları masa üzerine düşürebildiği gibi, gelen topları üç-beş kez karşılayabiliyordu. Bu arada ya sayı alıyor, ya da veriyordu. Kısacası Kenan, maç yapma düzeyine gelmeye çalışıyordu. Bu yüzden de bahar yorgunluğuna bir de tenis yorgunluğu eklemişti. Ders çalışmaları kısa sürüyor, yemekten sonra ise, uyuklamaya başlıyor, yarı uykulu bir şekilde babasınca yatırılıyordu.

Kenan çalışma temposunu biraz azaltmıştı. Ama ders yılı sonu olduğu için sıkça, sözlü, yazılı yoklama yapılıyordu. Şans yüzüne gülüyor, hiç başarısız not almıyordu.

Kenan'ın annesi iyice bitkinleşmişti. Ev işlerini yürütemeyecek durumdaydı. Haftada birkaç kez gelip yardım eden yeğeni, artık gece de kalıyordu. Üzüntü, kötü beslenme, sigara yüzünden midede başlayan kanser, mideyi tüm kaplayıp yemek borusuna doğru yayılıyordu. Bir damla su bile yemek borusundan aşağı inmiyordu.

Artık Kenan'ın annesi için normal bir hayata dönmek, bir mucize beklemek kadar olağanüstülük taşıyordu. Anne yataktan çıkamıyordu. Konu komşu, hısım akraba, gelip gidiyor, geçmiş olsun diyorlardı.

Okullar henüz tatile girmemişti. Ama Kenan'ın amcası gelmişti! Öyle sevinmişti ki buna. Yalnız bir türlü niye geldiğini de soramamış, ancak geldiği için çok sevindiğini söylemişti. Gene sormuştu amcası:

— Ne olacaksın Kenan?

O da hei zamanki sevinç dolu sevimliliğiyle yanıtlamıştı:

— Öğretmen olacağım amcacığım, öğretmen!

O gün masa tenisi oyununa kalmadı Kenan. Kitaplığa da gitmedi. Doğruca evin yolunu tuttu. Çünkü amcasıyla konuşmak, gezmek istiyordu.

Küçük bir bahçe içinde olan evleri, kadınlı-erkekli bir kalabalıkla doluydu. Evden bağrışmalar, ağlamalar geliyordu. Kenan, boynundan çıkıp, vücudunun her yanına dağılan soğuk bir teri hissetti. Küçük çocuk yüreğinde tanımlayamayacağı bir acıyla, korkuyla sarsıldı. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Ağlıyor, ağlıyordu!

Annesi ölmüştü.

Kenan'ı zor durdurabildiler. Amcası onu teyzelerine götürdü.

Cenaze o gün kaldırılmıştı. Ertesi gün daha Kenan uyanmadan, amcası ona çantasını götürdü. Evlerine uğramadan okuluna gitmesini sağladı. Ne var ki, Kenan'ın kafası annesindeydi. Derslere katılıyordu. Zorla da olsa, kendisini derslere veriyordu. Yalnız içindeki burukluk tüm neşesini alıp götürmüştü.

Son ders Beden Eğitimi'ydi. Bahar geleli beri dersler bahçede eşofmanlarla yapılıyordu. İlkin ısındırma hareketleri, koşular oluyor, sonra 19 Mayıs Bayramı için hareketlere geçiliyordu. Gür öğretmen, bu ders daha uzak bir yeri belirterek, tüm sınıfın koşup, en kısa bir sürede dönmesini söyledi. Düdük çalarak da koşuyu başlattı. Bu 5-6 km. kadar bir yoldu.

Kenan, kafasında anneciği koşuyordu. Ne önde, ne en sondaydı. Ama giderek sonlara kaldı. Kendisinden sonra bir-iki öğrenci daha vardı. Koşu tamamlandığında, yüksekçe bir tepeye çıkıp izleyen Gür öğretmen geldi:

— Niçin hiç koşmadın? diye fena halde, sadistçe dövdü, dövdü...

Bu Kenan'ın hayatta yediği ilk dayaktı. Nasıl hıçkıra hıçkıra ağladı, sinirinden yerlerde nasıl yuvarlandı, herkes şaşıp kaldı. Arkadaşları onu yatıştırmaya, yerden kaldırıp yüzünü yıkaması için götürmeye kalktılar. Gür öğretmen buna da engel oldu. Ancak zil çalınca, kollarına girip götürebildiler.

Okul merdivenlerini çıkarken, müdür Tahsin Bey'le karşılaştılar. Müdür duruma son derece sinirlendi. Derhal öğretmeni çağırttı. Sonrası bilinmez... Bilinen bir şey var ki, o da Kenan'ın eve ezilmiş bir dal gibi gittiği...

Evde babası, halası, halasının kızları, teyzesi, amcası, komşular büyük bir sessizlik, büyük bir bitkinlik içindeydiler. Kenan'a güç vermek için gülümsemeye, kıpırdanmaya, konuşmaya çalıştılar. Fakat içtenlikten uzak, yapaydı... Herkes bitkindi...

Kenan, bir köşeye ilişti. Bugün uğradığı bir horlanmayla yüreğindeki acıyı, öfkeyi, kurduğu güzel düşlerle gidermeye çalıştı. Kendini birtakım güçlerle donanımlı düşünmeye, tatlı gelecekler içinde ilerleyen olarak görmeye yönelti...

Ne ki yüzyüze, tüm katılığıyla yaşadığı iki gerçek, onu, çok sarsmıştı. Amcasının sorusunu anımsadı:

(— Büyüyünce ne olacaksın?)

İçinden bile olsa, yanıtı boğazında düğümlenip kaldı, veremedi...

Şimdiye dek sadece iki kez eline raket alıp beşer dakika oynayabilmişti.

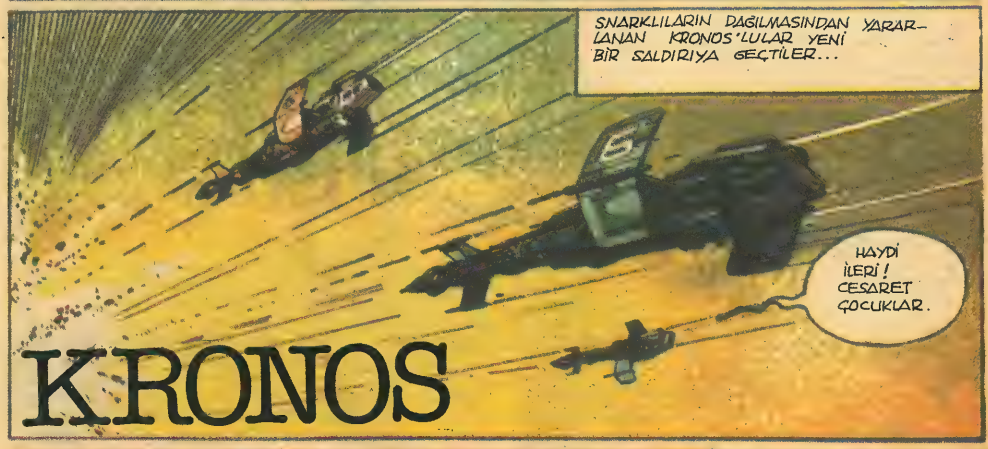

KRONOS

DÜNYA'NIN İZİNDE

BOŞLUKTA, SNARKLILARIN KALIN TİLARİ YUVARLANIYORDU.
HEPİNİZ KRONOS 27'YE DÖNÜN HEMEN!
TAMAM!
2 NO'LU FÜZE...
TAMAM! YENDİK ONLARI!
ALO... 1 NO'LU SAVAŞ FÜZESİNİ ARIYORUM.
KRONOS'TA BİZİ BEKLİYORLAR.
O SIRADA, TERRALILAR BİRDEN ÇOK GÜZEL GÖRÜNÜMLÜ BİR GEZEGENLE KARŞILAŞTILAR...
SAVAŞTAN SAĞ ÇIKANLAR BİRBİRİ ARDINA UZAY GEMİSİNE GERİ DÖNÜYORLARDI...
217... 218... HERŞEY TAMAM... HAYDİ, ÇOCUKLAR, GİRİŞ KAPISINI KAPATIN.
SAVAŞI KAZANDINIZ. RARK SİZE GÜVENMEKTE HAKLIYMIŞ!
RARK NEREDE?
NE YAZIK Kİ GERİ DÖNMEDİ. SAVAŞ FARESİ DARMADAĞIN OLDU...
RARK'IN KAYBI, ZAFERİN SEVİNCİNİ BİR ANDA KADERE BOĞDU...
RARK, ÖLDÜ DEMEK.
KORKMAYIN, ONU HENÜZ YİTİRMEDİK.

ARKADAŞIMIZ RİRK GERİ DÖNEMEDİ; YİTİRDİK ONU... AMA ONUN SAYESİNDE, DÜNYA GEZEGENİNDEN GELEN 50.000 KİŞİNİN HAYATI KURTULDU.

TERRA'LILAR ÇOK ÜZÜLDÜLER. TAM O SIRADA SİREN SESLERİ DUYDULAR...

DİKKAT! KRONOS'A İNMEK ÜZEREYİZ. ARTIK YERLERİNİZİ ALIN, GÜVENLİK KEMERLERİNİZİ BAĞLAYIN. 18 TEMNİT SONRA KRONOS ATMOSFERİNE GİRECEĞİZ.

KRONOS !!

ONBİNLERCE MERAKLI GÖZ TRİTON GALAKSİSİNDEKİ BU EŞSİZ GEZEGENİ İZLİYORDU...

ÇOK UZUN BİR SÜREDEN BERİ BU GEZEGENE AYAK BASACAKLARI ANI BEKLİYORLARDI...

VİRSİL VE ARKADAŞLARI DIŞINDA TERRA'LILAR YENİ YAŞANTILARINI DÜŞÜNÜP TATLI DÜŞLERE DALMIŞLARDI. BU CENNETİN SNARK TARAFINDAN TEHDİT EDİLDİĞİNİ BİLMİYORLARDI...

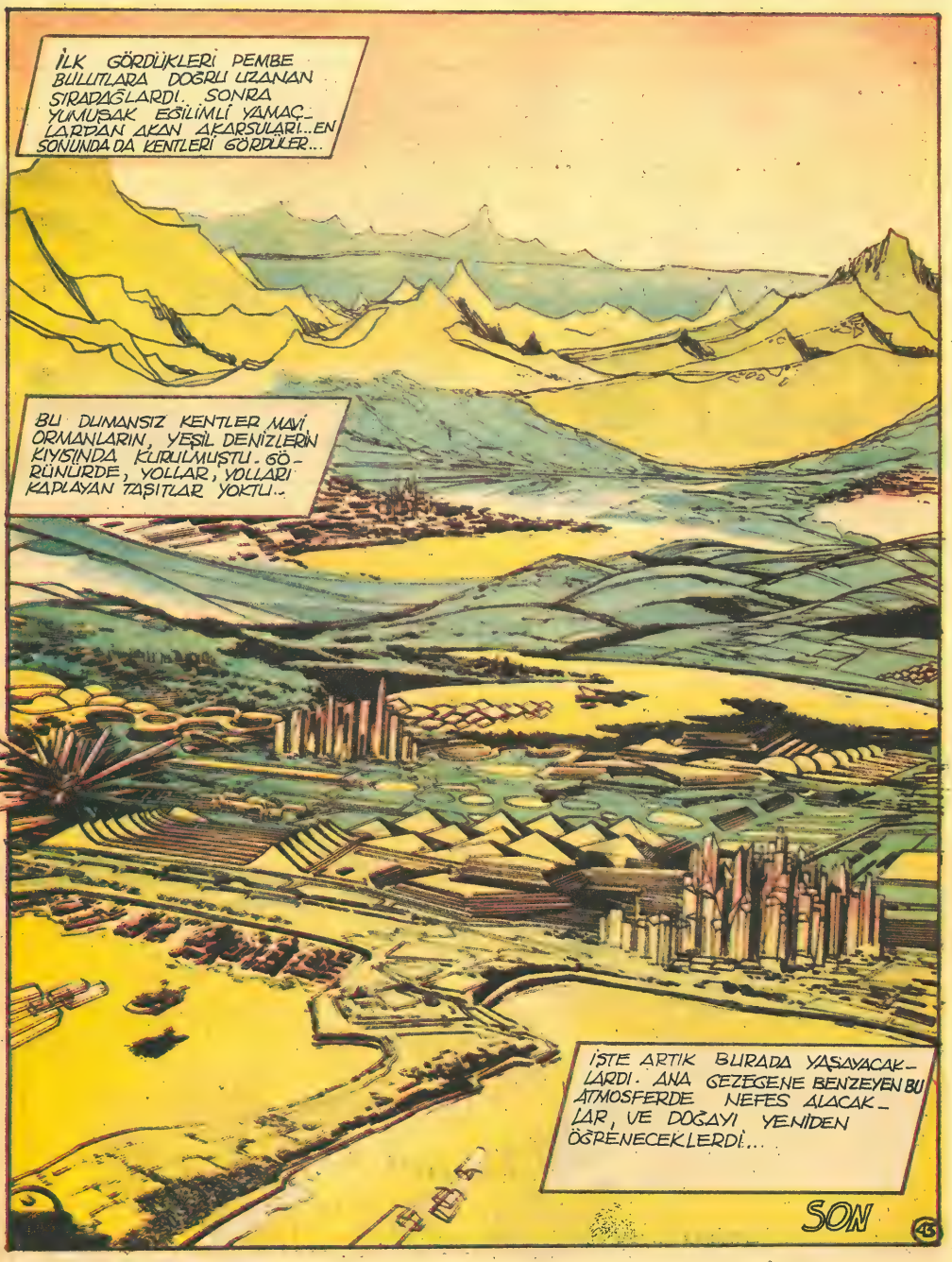
İLK GÖRDÜKLERİ PEMBE BULUTLARA DOĞRU UZANAN SIRADAĞLARDI. SONRA YUMUŞAK EĞİLİMLİ YAMAÇLARDAN AKAN AKARSULARI...EN SONUNDA DA KENTLERİ GÖRDÜLER...
BU DUMANSIZ KENTLER MAVİ ORMANLARIN, YEŞİL DENİZLERİN KIYISINDA KURULMUŞTU. GÖRÜNÜRDE, YOLLAR, YOLLARI KAPLAYAN TAŞITLAR YOKTU..
İŞTE ARTIK BURADA YAŞAYACAKLARDI. ANA GEZEGENE BENZEYEN BU ATMOSFERDE NEFES ALACAKLAR, VE DOĞAYI YENİDEN ÖĞRENECEKLERDİ...
SON
45

mırnav

SİNAN GÜRDAĞCIK

NE KONUŞIYOR-LAR Kİ ORDA? BARNEY'İN DÖNMÜŞ GİBİ BİR HALİ VAR.

AT SIRTINDAKİ ADAM BİZDEN YANA BU BELLİ... NEYSE BİZ ÖNCE ŞU İŞİ HALLEDELİM..

SABOTAJ FALAN YOKMUŞ! BOŞUNA KAYGILANMIŞIZ...

BERNARD! HEY! BERNARD! KAYGILANMANA GEREK YOK! KÖPRÜ SAĞLAMMIŞ.

EVET! GÖRDÜM! ALAY EDERCESİNE BAĞIRMANA GEREK YOK!
ANLAMADIN! GELSENE ŞÖYLE!

PEŞİMDEN GELEN O POST YIĞINI HERİFİN ADI KUBAK'MIŞ... O BURALI, DEDİĞİNE BAKILIRSA ŞEYİ BURADA BULACAKMIŞIZ...

DOĞRUYMUŞ BE!
?

BU SABAH KÖPRÜNÜN ALTINA DİNAMİT YERLEŞTİREN İKİ KİŞİDEN ARTA KALANLARA BAKSANA KUBAK KATLİAMA KATILMIŞ, DİYOR Kİ BUNLAR DA BİZİM GİBİ VADİDEN GELMİŞLER. ÜÇ SAAT ÖNCE...

EVEET... BU İŞ TAMAM. KUŞKULARINDA HAKLIYMIŞSIN... AMAN AKBABALARIN YÜZÜNÜ GÖRMEYE BİLE TAHAMMÜLÜM YOK.
WANG-HO'NUN ADAMLARI OLMALI, İÇLERİNDEN BİRİNİ TANIDIM. PEKİ SU KUBAK DENEN ADAM NEYİN NESİ?
SANIRIM BEŞ ALTI KİŞİLER. GALİBA MAHÇU'NUN ADAMLARI. HER ŞEYİ GÖRÜYORLAR AMA SALDIRMAYA NİYETLERİ YOK... EN AZINDAN BÖYLE GÖRÜNÜYOR...
CEBİMDEKİ TÜTÜN VE BEŞ DOLAR KARŞILIĞINDA BİZİMLE AHBAP O'DU. GEL KENDİSİ ANLATSIN.
ÇAY! GÜZEL ÇAY! DOSTLARA! HAH! HAH! HAH!
PÜFF! NE BERBAT ŞEY BU BÖYLE! AMAN NEDEN YAPTIĞINI SÖYLEMESE!
EE, KUBAK BU TUZAK NEYDİ?
DAĞLARDA VAR ÇOK HIRSIZ... HAH! HAH! İRİLİ UFAKLI BİR SÜRÜ HIRSIZ!
EN BÜYÜK EŞKİYA MOUKHLE MANÇU, AMA O KALMAK SIK SIK YUKARDAKİ BÜYÜK KALEDE. O ZAMAN KÜÇÜK EŞKİYALAR İNMEK BURALARA.. TAONG-SHİ'NİN ÇETESİ GİBİ..
DUR BAKAYIM... ŞUNLAR BAŞKASININ BÖLGESİNDE İŞ YAPMAYA KALKIŞTI VE... ÖYLE Mİ? BURALARDA YALNIZCA MANÇU'NUN SOYGUN YAPMA HAKKI VAR. YADA SU TAONG-SHİ'NİN ADAMLARININ...
BİRAZDAN HENGÂME BAŞLAYACAK. AKLIM HEP SU EŞKİYALARIN KAÇ KİŞİ OLDUĞUNDA!..
...DEMEK TAONG-SHİ'YE YEM OLACAĞIZ HA?
EVET! TAM ÜSTÜNE BASTINIZ! O SİZİ YEDİ İLAH ÇAĞLAYANİ'NİN ORDA ÖLDÜRMEK, MANÇU'NUN GÖZCÜLERİ GÖRMEDEN ÖNCE! HAH! HAH! PAN! PAN! HERKES ÖLMEK!

TAONG-SHİ SANIRIM BİZE BURDA SALDIRMAYI BİRAZ TEHLİKELİ GÖRDÜ... PİS İŞLERİNİN MANÇU'NUN GÖZÜNDEN UZAK YERLERDE YAPMAK İSTİYOR. PEKÂLÂ, GEÇİTİ ZORLAYACAĞIZ!
BİRAZ ENERJİ ALALIM! HAKSIZLIK YOK, BU ÇAY YALNIZ BİZE DEĞİL, HERKESE!
VERDİĞİN BİLGİLERE TEŞEKKÜRLER KUBAK. BÖYLECE GAFİL AVLANMAKTAN KURTULACAĞIZ.
AMA YİNE DE VAR SİZ ÖLMEK!
TAONG-SHİ'NİN ADAMLARI ORAYA BURAYA PUSU KURMUŞ DURUMDA. ONLAR DAĞI TANIYOR.
ONLAR SİZİ ÖLDÜRMEK. KUBAK VAR ÇOK ÜZÜLMEK.
CÖMERT DENİZCİNİN DOSTU KUBAK. TÜTÜN ÇOK GÜZEL. SİZİ EN İYİ YOLDAN GEÇİRMEK. SİZE VAR GÜVENMEK!
GÜVENMEK DİYE BİR SÖZCÜK KALDI MIYDI KI?
GÖRÜYORSUN YA, ŞARKLI. KAFASI NE MUCİZELER YARATIYOR!
OLAN OLDU. TUZAKSA DA NE YAPALIM!
MERAK EDİYORUM, BU ADAM BİZİ NEREYE SÜRÜKLÜYOR... WANG-HO'NUN ÇİZDİĞİ GÜZERGAHA GÖRE SU "YEDİ İLAH ÇAĞLAYANI"NDAN GEÇECEKTİK AMA, ORAYA GİDİLMEZ ARTIK.
ESKİ KAÇAKÇILAR GEÇİTİ. DAĞA GİRDİN Mİ BİR DAHA BULAMAZLARDI.

Sürecek

ÖLÜM KAÇAKÇISI

2

4
GARİP BİR BULUŞMA!

JOHN Fame önünde bembeyaz ve upuzun uzayan yolda arabasını hızla sürüyordu. Gökyüzünde ay, tam dolunduydu, bulutsuzdu. Işığı ortalığı gündüz gibi aydınlatıyordu. Yol boş ve geniştı.

Fame saatine baktı. Vakit epeyi geç olmuştu, zaman yitirmişti sınırda. Harker'e saat gecenin onunda buluşmak üzere söz vermişti. Kimbilir bu gecikmesini neye yoruyordu şimdi. Kızmış da olabilirdi. Hiç sevmezdi buluşmalarda gecikmiş olmayı.

On dakika geçmeden Harker'in küçük villası göründü yolun kıyısında. Fame sola saptı, yoldan çıktı ve ilerledi.

Harker'in tenbihine göre; tepeyi tırmanacak, arabayı ağaçların arasında bir yere çekecek, farları söndürüp tek başına ve yayan olarak gelecekti yanına.

Fame aynen öyle yaptı. Durdurdu arabayı. Çıkıp yürüdü orman içinde.

Ayışığı yolunu aydınlatıyordu. Bu nedenle, daha doğrusu bu parlak ayışığı altında görünüp dikkati çekmemek amacıyla usulca yürüyordu.

İki-üç dakikalık bir yürüyüşün ardından Harker'in villası karşısına çıktı. Işıkları yanıyordu. Harker'in arabası kapı önünde park edilmişti.

Harker'in bir ikinci tenbihi daha vardı; buna göre, Fame, villanın yakınlarına geldiği zaman üç kez ıslık çalacak ve Harker'in karşılığını bekleyecekti.

Fame de öyle yaptı. Islığına karşılık bekledi.

Herhangi bir karşılık gelmedi. Bir daha ıslık çaldı. Yine ses soluk yoktu. Peki ama nerdeydi bu Harker? Acaba bir anlaşmazlık mı vardı? Fame bir kez daha denemeye karar verdi. Çaldığı ıslığının ardından kuşkuyla bekledi yine. Hayır, kimse karşılık vermiyordu. Bir şeyler dönmüştü, bir şeyler vardı bu işte.

Dikkatle yaklaştı, villanın kapısına kadar geldi. Gürültü çıkarmamaya çalışarak kapıyı açtı, itti. Kilitli değildi. Girdi. Kimse yoktu.

Girdiği odada bir masa ve bir sandalye vardı, masa üzerindeki lamba yanıyordu. Yanında birtakım kitaplar üst üste yığılmıştı, bir de bir kâğıt parçası görülüyordu. Bir köşede küçük bir büfe vardı ve onun da kapısı açıktı. Duvara at üstünde bir adam posteri asılmıştı. Onun yanındaki ise büyük bir haritaydı.

Fame masaya doğru geldi. Yeşil bir kalemle bir bloknot yanyana duruyorlardı. Fame kâğıttaki yazıyı tanıdı. Harker'in elyazısıydı. Öyleydi ama Harker nerdeydi ki? Fame gecikmişti gerçi, fakat bu en fazla kırkbeş dakika falandı. Bu da Harker'in ortadan kaybolmasına ya da kızarak çekip gitmesine neden sayılamazdı kuşkusuz.

Sonra Harker... Hayır, gitmiş olamazdı, çünkü arabası kapı önünde duruyordu. Kalemi, not defteri de öyle...

Birden gözü not defterine ilişti, bir gölge düşmüştü üstüne, sallanıyordu. Fame hızla döndü ve gördü. Tavana asılı ipin ucunda bir adam asılmıştı.

Harker'di.

5
ŞAŞIRTMACALAR DİZİSİ...

FAME kalakaldı. Gözlerini asılı adamdan ayıramamıştı bir türlü. Harker'in ayakları dibindeki sandalye devrilmiş yatıyordu Birileri Harker'i asmıştı, hiç kuşku yoktu. Harker'in kendisi canına kıymış olamazdı. Devrilmiş sandalyeyi doğrulttu, üstüne çıktı, asılı adamı indirdi yere. Yokladı. Harker'in vücudu hâlâ sıcaktı. Demek öleli — ya da öldürüleli — çok olmamıştı.

Harker'i asan ip boynunun derisine işlemiş, kemiğini kırmıştı. Fame adamın gömleğinde bir-iki damlalık kan lekesi gördü. Gömleğinin düğmelerini çözdü, inceledi. Hayır, Harker'de herhangi bir yara izi yoktu. Bu, olsa olsa başkalarına ait bir kan lekesiydi. Demek ki, Harker'den başka birisi ya da birileri de vardı önceleri. Belki de dövüşmüşlerdi.

Odayı araştırdı. Kenarda köşede bir kırık şişe buldu, hiç bilmediği tanımadığı türden bir şişeydi bu. Üç parçaya bölünmüştü, yerlerde saçılı duruyordu. Evet, kuşku yoktu, biri Harker'e saldırmıştı, Harker'in canına kıyması mümkün olamazdı. Bir ya da birileri gelmişlerdi Fame'dan önce, aralarında bir çatışma olmuş ve sonra Harker'i ipe çekmişlerdi.

Adamın ceplerini karıştırdı, bir şey bulamadı. Gelenler her kimlerse boşaltmışlardı, ne varsa alıp götürmüşlerdi.

Fame çevresini süzdü. Yerde bir kâğıt parçası gördü. Masanın hemen ayakları dibinde duruyordu. Eğildi ve aldı. Yazı, Harker'in yazısıydı. Okudu, fakat hiçbir şey anlamadı. Bir şiirdi bu. Anlaşılır gibi de değildi.

Harker bir şiir yazmıştı. Niçindi peki? Harker şiirle uğraşmazdı, şair de değildi. Fame onun kitap mitap okuduğunu da görmemişti. Tüccar kafalı bir adamdı, paradan başka bir şeyi ne gözü görürdü, ne de aklı ererdi. Tek okuduğu şey gazetelerdi.

Fame şiirin yazılı olduğu kâğıdı dürüp büktü, cebine atarken üstündeki not ilişti gözüne: **"John Fame İçindir - Rica ederim, çok dikkatli okuyunuz."**

Kuşku yok, bu bir mesajdı, ona yazılmıştı. Fame bu kez kendini zorladı, yeniden okudu şiiri. Hem baştan sona birkaç kez okudu, yine bir şey anlamadı, bir anlam çıkaramadı.

Okumasını bitirdiği sıra-

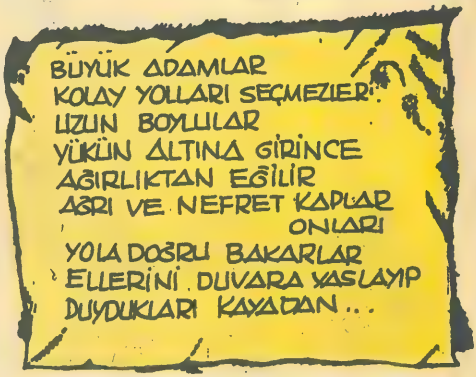

da birtakım sesler geldi kulağına, birileri kapıya doğru geliyorlardı. Sessizce pencereye yaklaştı, açıp kendini dışarı attı. Sakınıp baktı. Evet, bazı adamlar geliyorlardı. Çöktü, duvarın dibine sindi. Dinledi. Iki kişi konuşuyorlardı. Birinin kalın bir sesi vardı. Öbürü sinirli ve İtalyan vurgusuyla konuşuyordu.

— Birileri olmalı buralarda... dedi o kalın seslisi. Bak, herifi ipin ucundan indirmiş.

Obürü sinirden titreyen bir sesle:

— Herifin yazdığı o şiir nerde? diye sordu. Hangi cehenneme gitmiş?

— Bilmiyorum. Ortalıkta yok. Hatırlıyorum, şuralarda bir yerdeydi oysa...

Aralarında bir sessizlik oldu. Sonra o kalın seslisi:

— Yok olmuş gitmiş meret... dedi.

— Birileri gelmiş, almış işte...

Adamlardan biri, öbürüne:

— Pencereye bak, dedi. Açık. Hakkın var.

Fame artık bekleyemezdi. Koruluğa doğru yıldırım gibi atıldı, koştu. Arabası bekliyordu. Telaşla anahtarlarını cebinden çıkardı. Berikiler farkına varmışlar ve peşine düşmüşlerdi. Açık bıraktığı arabasının kapısından içeri girdi, kontağı çevirdi, motor gürledi, homurdandı ve lastikler keskin ıslıklar çalarak döndüler.

Tam zamanında hareket etmişti. Ana yola çıkacağı sırada ardından ateş ettiklerini ve kurşunların sağından solundan vızıldadıklarını duydu.

6
DARNA'DA BİR GECE

DARNA kentine varana dek Fame ayağını gaz pedalından hiç çekmedi. Adeta köklemişti. Araba uçar gibi yol alıyordu. Vakit geceyarısını biraz geçmişti. Garden Oteli'nin önüne geldiğinde kontak kapadı. Her zaman indiği oteldi, Darna'ya geldiği günler hep burada kalırdı.

Otelin girişi aydınlıktı ama kapı kapalıydı. Fame zile bastı ve bekledi. Birkaç dakika sonra ufak tefek bir adam geldi, açtı. Otelin gece kâtibiydi. Uzun yıllardır bu görevi yürütüyordu.

— Ah, bay Fame... dedi, tanıyarak. Bu defa geç kaldınız galiba.

— Evet, tatsız bir yolculuk yaptım da ondan.

— Öyle mi? Üzüldüm. Neyse ki odanızı hazır etmiştik.

— Çok iyi, sağolasın...

Kâtip, Fame'in valizini aldı, içeri buyur etti. Fame'e hazırlanan oda birinci katta ve 18 numaradaydı. Fame daha önceleri de bu odada çok kalmıştı. Gerçekten güzel bir odaydı, göle bakan pencereleri vardı. Manzarası olanca güzelliğiyle gözler önüne seriliydi, ama Fame'in gördüğü mördüğü yoktu hiç.

Harker ölmüştü. Bundan kuşku yoktu ve Harker öldürülmüştü de üstelik. Bundan da kuşku yoktu. O villadayken Fame'in üstüne gelen adamlar tarafından öldürülmüştü. Harker'i ipe çekmişlerdi.

Peki ama niçin öldürmüşlerdi Harker'i? Niçin öldürmüşler ve intihar süsü vermek istemişlerdi? Sonra niçin geri dönmüşlerdi? Yalnızca küçücük bir kâğıt parçasını aramak ve onu almak için mi?

O kâğıt bir şeyler söylüyordu mutlaka.

Ceplerini karıştırdı kâğıt parçasını buldu, yeniden okudu:

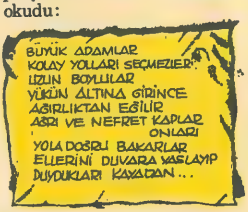

Harker şair değildi, kabul; bu şiirde söylemek istediği bir şey vardı mutlaka, bir şeyler demek istiyordu. Bundan kuşku yoktu. Yalnız Fame'in anlayabileceği ya da yalnız onun anlamasını istediği bir "mesaj" iletme çabasındaydı Harker.

Harker'i düşündü. Çok zengindi, gözüpek bir kaçakçıydı, güçlüydü ve Fame'in patronuydu üstelik. Bu tür işlerin insanı olunca, düşmanları da çok olurdu. Düşmanlar, sırlar, çekişmeler birbirini izlerdi ve bu durumları da doğal karşılamak gerekirdi.

Ne var ki, Harker ölmüş, öldürülmüştü artık.

Fame polise gidemezdi. Çünkü ne Fame'e ve ne de Harker'e yardımcı olamazlardı. Geri dönüp sınırı aşmasına gelince... Buna henüz gerek yoktu.

Sürecek

Fame ve Zara terasta kahvaltı ederken, garson yanlarına gelip, "Size telefon, Bay Zara," dedi...

KRALİÇENİN ELMASLARI

1780'lerde, Kral Onaltıncı Lui'nin sarayında entrika ile hile elele yürümekteydi. Ama Kraliçe'nin kayıp elmasları olayı öyle arap saçına dönmüştü ki, işi planlayanlar bile şaşırıp kalmışlardı.

SİNEMANIN 1780'lerde icat edilmemiş olması ne kadar yazık. Çünkü kraliçenin gerdanlığı olayında, hevesli bir film yapımcısının isteyebileceği her şey var. Güzel bir kraliçe, kötü ruhlu bir kardinal, insanları kendisinin birkaç kere yaşadığına ve Firavunlarla tanıştığına inandıracak kadar başarılı bir sahtekâr ve bütün bunların gerisinde de, her başladığı işi yanlış yapmayı nasılsa başaran, şişman, iyi huylu bir kral.

Fransa Kralı Onaltıncı Louis'nin halk tarafından sevilmediğini sanmayın. İflâs halindeki ülkesinde 1789 yılında büyük ihtilâl başladığı zaman bile severdi onu halk. Soylulardan ve din adamlarından nefret ederler, onların imtiyaz sahibi olmasını istemezlerdi ama, Louis'ye pek bir şey diyen yoktu. Bu arada kimsenin Avusturya doğumlu Kraliçe Marie-Antoinette'e ayıracak vakti kalmıyordu. Kayıp gerdanlık olayını başlatan da oydu. İstemeyerek tabiî. Kendisi, kocası ve başka binlerce Fransız kadın ve erkeğinin giyotin altında can vermesinden birkaç yıl önce.

Oyunun en önemli kişilerinden biri, Cagliostro adında İtalyan bir falcı ve simyacıydı

Bu olayın merkezinde, gururlu ve kararlı Kardinal Rohan yer almaktadır. Kendisi Strasbourg piskoposu ve Fransa'nın en yüksek rütbeli papazıdır. Kendini Kraliçe'ye âşık sanmakta, üstelik bu aşkına karşılık verildiğine de inanmaktadır. Oyunun en önemli kişilerinden biri de, çağlar öncesi yaşamış Firavunlarla dostluk etmiş olan bir şarlatan, İtalyan bir falcı ve simyacıdır. Her nasılsa saraya ve soylulara kendini kabul ettirmiştir. Kötü bir Fransızcayla Arapça ve İtalyancanın karışımı garip bir dil konuşmaktadır. Bunlar yetmiyormuş gibi, sıradan madenleri altın haline getirebildiğini iddia etmektedir. Durmadan devlerden, Paris'in on katı boyunda muhteşem Afrika kentlerinden söz etmekte, saçmalayıp durmaktadır.

Adı Cagliostro olan bu adam, hanım arkadaşı Madame de la Motte ile birlikte, servetini artırmak için bir plan hazırlar. De la Motte, o sıra Fransa'yı yöneten Bourbon'lardan çok önceki Valois krallarına uzaktan akraba olmaktadır. İyi yürekli Kral Louis'yi her nasılsa kandırıp kendisine bu yüzden maaş bağlattırmayı da başarmıştır. Bu işler bittikten sonra Cagliostro ile bir olup Kardinal üzerinde çalışmaya başlamışlardır.

GURURLU Kardinali aldatmak iki sahtekâra hiç de zor gelmez. Sekiz yıldan beri Kraliçe ile hiç karşılaşmadığı halde, inanır onlara Kardinal. Ve Kraliçenin kendisine âşık olduğu hayaline kolayca kapılıverir. Oysa Kraliçenin onunla karşılaşmama nedeni, onun yaptığı hiçbir şeyi tasvip etmemesindendir. Başka bir erkek olsa, bu durumda şansının zayıf olduğunu bilirdi. Ama Kardinal bilemedi. Zaten Kraliçe ile yakınlaşmak istemesinin bir nedeni daha vardı. Fransa Başbakanı olmak istiyordu o. La Motte kendini ona Kraliçenin çok yakın bir arkdaşı olarak tanıttı. Versailles sarayına ilk ziyareti sırasında eğer Kraliçe onu görürse, başıyla selâm vereceğini söyledi. Zavallı Rohan saatlerce gözünü dikip Kraliçeyi izledi ve baş selâmına benzeyecek bir hareket bulmaya çalıştı durdu.

La Motte bundan sonra Rohan'ın bahçede Kraliçe Marie Antoinette ile buluşmasını ayarlamaya başladı. Kraliçeye biraz benzeyen bir kızı bu iş için parayla tuttular. Bu kadın bahçede Kardinale bir gül verecekti.

Her şey plana göre yürüdü, Rohan, Kraliçenin eteğini öptü, o sıra güvenilir bir hizmetkâr gelip, saray kadınlarının yaklaştığını haber verince de, Kraliçe rolüne giren kadın bir çırpıda uzaklaşıverdi.

La Motte ile Cagliostro, durmadan Kardinal'den para çekip duruyorlardı. Sonunda tarihin en büyük dolandırıcılıklarından birine hazır olduklarına karar verdiler. Oyunun temeli, yıllar öncesine dayanıyordu. Boehmer ile Bassange adlı iki kuyumcunun, dünyanın en zarif değilse bile, en gösterişli gerdanlığını yaptıkları günlere. Bazıları bu gerdanlığı oldukça âdî buluyorlardı. Kraliçe de öyle buluyordu. Üzerinde 2800 karat gelen 647 taş bulunmaktaydı. Kral Onbeşinci Louis'nin sevgilisi Madame du Barry için ısmarlanmış, fakat sonra kral ölünce du Barry de saraydan ayrılmıştı. Hem de kimsenin görüşmek istemeyeceği bir kadın durumuna düşmüştü. Yeni Kraliçe ise, hem gerdanlığı beğenmiyordu, hem de beğense bile onu alacak kadar parası yoktu. O kadar para başka kimsede de olmadığı için, Marie Antoinette, kuyumculara gerdanlığı dağıtmalarını ve pırlantaları ayrı ayrı satmalarını öğütlemişti.

Aradan yıllar geçtiği halde, gerdanlık hâlâ satılmamış, duruyordu. La Motte ile Cagliostro, Kraliçe'nin el yazısını taklit ederek, Rohan'a bir mektup göndermeyi düşündüler. Bu mektupta Kraliçe, Rohan'dan gerdanlığı kendisi için satın almasını rica edecek, parasını da kendisinin sonradan düzenli taksitler halinde ödeyeceğini söyleyecekti. Kardinal, Kraliçe'nin hesapsız para harcaması konusunda çok masallar dinlemiş olduğu için buna da inandı. Kraliçe'nin taklit yazısıyla gelen ikinci bir notu göstererek kuyumculardan gerdanlığı almayı başardı ve onu siyahlar giymiş bir adama teslim etti. Adam gerdanlığı aldı ama, tabiî Kraliçe'ye değil, dosdoğru la Motte'a götürdü.

İki sahtekâr, ellerine geçen bu servetten çarçabuk kurtulmak akıllılığını gösterdiler. Gerdanlığı hemen dağıtıp, taşların çoğunu Londra'da sattılar. Paraları nasıl paylaştıkları hâlâ bir esrar perdesi altındaysa da, artık Kont olan Cagliostro'nun kendi payından fazlasına konduğu bilinmektedir. La Motte de o sıralar birdenbire pek fazla para harcamaya başlamıştı.

CAGLİOSTRO bir yandan Kardinal'i Kraliçe'den beklediği randevu konusunda oyalayadursun, birinci taksidin vakti de gelmiş çatmıştı. Kuyumcular bir süre sonra önce Marie Antoinette'e teşekkür etmek için bir not da yollamışlardı ama, o bunun anlamını kestirememiş, kâğıdı yakmıştı. Bu değerli malı

Aradan yıllar geçtiği halde, gerdanlık hâlâ satılmamış duruyordu...

yıllardır satamamış olmanın adamları üzüntüden deli ettiği kanısındaydı. Ama artık paranın verilme zamanı gelmişti ve ortada para falan yoktu. Sahtekârlar, Rohan'ın bütün dünyaya aptal gibi görünmektense, paraları nasılsa vereceğini düşünerek Paris'ten ayrıldılar ve sessiz bir kasabaya yerleştiler. Ama Kardinal parayı ödeyemedi. Böylelikle hikâye de ortaya çıktı.

Dedikoduların da katkısıyla, zaten ilginç olan hikâye, tahtı yerinden sarsan bir skandal haline geldi. Kraliçe'nin düşmanları, onun hakkında söylenen her kötü söze inanmaya hazırdılar. Bugün bile bazı tarihçiler, onun bu işleri tâ başından bildiğine inanmakta, bunu ileri sürmektedirler. Rohan'ın belki başka bazı kusurları da vardı ama, her şeyden önce şahane bir budala olduğu hiç tartışma götürmezdi. Yine de tutuklandı. Bu da ihtilâl öncesi Fransa'sında büyük bir hata oldu. Yüksek rütbeli papazların dokunulmazlığı vardı çünkü.

Sahtekârlar da yakalandılar. La Motte kendisinin Kraliçe'den emir alarak hareket ettiğini söylediyse de, kırbaçlandı, vücuduna damga basıldı ve ömür boyu hapse mahkûm edildi. Kardinalin ceza almadan serbest bırakılması ise Kral'ı da, Kraliçe'yi de çok kızdırdı.

Hoş la Motte'un da çektiği ıstırabın fazla uzun sürdüğü söylenemezdi. Birçok kişi ona anlayış gösterip ziyarete geliyordu. Bu durumda iki yıl sonra İngiltere'ye kaçmayı başardığında da kimse pek şaşırmadı. İngiltere'de çok satılan, satış rekorları kıran bir kitap yazdı, bu kitapta Kraliçe'yi suçlayıp kendisinin ne kadar masum olduğunu anlattı.

Kardinal'in zengin ailesi, onu kurtarabilmek için mahkemeden önce yargıçları satın almış bulunuyordu. Fakat Louis onu görevinden kovdu. Bu durumda Rohan, halkın tuttuğu bir kahraman durumuna geldi. Bir kasabadaki şatosuna çekildiği zaman bu nedenle gönlü rahattı.

Cagliostro'ya gelince, bir süre cezaevinde kaldıktan sonra o da çıktı. Kendisini haksız yere suçladıklarını söylemeye başladı. İtalya'ya döndükten bir süre sonra, Farmason diye tekrar tutuklanarak ömür boyu hapse mahkûm edildi ve 1795 yılında da öldü.

Gerçi başına gelen bu skandalı atlatmayı Louis başarmıştı ama, Fransa Krallığı atlatamadı. Pırlanta gerdanlık, Fransız Devriminin bir sürü sebebinden biri halinde tarihe geçti. Şaşılacak nokta, herkesin Kraliçe'yi suçlamasıydı. Oysa olayın koskoca bir dolandırıcılık olduğu belliydi. Bununla birlikte Kraliçe hakkında kötü diyen her söz çok alkışlanıyordu. Belki de bu olayda esrarengiz bir yan yoktu. İnsanlar birisinden hoşlanmadıkları, onu suçlamak istedikleri zaman, gözlerinin önünde duran gerçeğe inanmazlar da, başka her saçma yalana inanırlar zaten.

Yeni Yılda Yenilikler Sürprizler!..

TÜRKİYE'DE HİÇ YAYIMLANMAMIŞ SERÜVENLERİYLE:

DEMİR YUMRUKLU ADAM
BAYTEKİN
TONTON AİLESİ
CİMCİME
MIRNAV
3 İZCİ
RED KİT

GELECEK SAYIMIZI BEKLEYİNİZ!

BİR ZAMANLAR «PEMBE PANTER» VARDI

BİR zamanlar televizyonda pazar günleri "Tele-Spor" adlı bir program yayınlanırdı. "Pembe Panter" ile, ilk kez bu programda tanıştık. Bu sevimli çizgi film kahramanı kısa süre içinde büyük, küçük herkesin sevgilisi oldu.

Ayrıca "etkili" oldu. Önce Pembe Panter oyuncakları çıktı, arkasından kurşun kalemleri, silgileri, beslenme çantaları, hatta köftecileri (Evet, bu isimle köfteci dükkânları bile açıldı), çocuk butikleri...

Bu kadar sevilen, moda yaratan Pembe Panter, aslında bir raslantı sonucu ortaya çıkmıştı. 1964 yılında "Pembe Panter" adlı bir film çevrildi. Bu film,

Pembe Panter diye anılan bir kibar hırsız ile, müfettiş Clouseau'nun serüvenlerini anlatıyordu. Bizim TV'de gördüğümüz Pembe Panter, ilk olarak işte bu filmin jeneriğinde (yani filmin başındaki yazılarda) yer aldı.

Film gösterime girince, az rastlanır bir şey oldu. Film kadar jeneriği de beğenildi. Bunun üzerine, sadece o filmin jeneriği için çizilmiş olan Pembe Panter'i alıp kısa serüvenlerde kullandılar. Bu filmler de çok tutulunca 15-20 dakikalık filmler yaptılar.

Bizde, "Topak" ekranlara veda edince onun yerine "Pembe Panter" geldi. Ama birkaç hafta için bir geliş bu... Yani gelmesiyle, gitmesi bir olacak. Buna karşılık 1983 yılında bu sevilen çizgi film kahramanının kısa serüvenlerini ekranda yine izleyebileceğiz.

● Erdem ŞENER

YILBAŞINDA KAYNANALAR'I İZLEYECEĞİZ

TRT-TV, yılbaşı gecesi için birçok program hazırlıyor. 1982'yi kapatıp, yeni yıla gireceğimiz gece TV'de izleyeceğimiz programlardan biri de "Kaynanalar"...

Özel eğlence programı içinde üç bölüm halinde ekrana gelecek "Kaynanalar"da özel bir durum var. Bu kez tüm olaylar, Nuri Kantar ailesi çevresinde gelişiyor. Bu nedenle Haşim Hekimoğlu, Sevda Aydan, Muammer Çipa ve Şermin Hürmeriç yok. Programda, sadece şu sanatçıları izleyeceğiz: Tekin Akmansoy, Leman Çidamlı, Defne Yalnız, Münir Canar, Mete Dönmezer...

SİNEMA TELEVİZYON TİYATRO

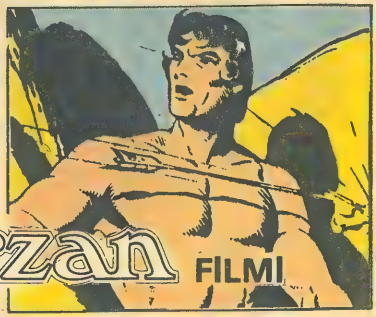

YENİ BİR Tarzan FİLMİ

Yönetmen Hugh Hudson, yeni bir "Tarzan" filmi çevirmeye başladı. Adı "Tarzan, Ekvatorda" olan bu film, daha şimdiden sinema tarihine geçmeye aday. Çünkü yönetmen Warner Brothers adına Afrika'da filme başladı ama henüz Tarzan rolünü oynayacak oyuncu ortada yok. Yapımcılar harıl harıl bir Tarzan arıyorlar. Yönetmen de Tarzan'ın olmadığı sahneleri çekiyor.

TATLISES HAVADA UYUYOR

BAŞLIĞI okuyunca içinizden, "Hiç, havada uyunur mu?" demişsinizdir. Hiç şaşırmayın, uyunuyor... Kanıtı da var. İbrahim Tatlıses, günlerdir 8000 metre yükseklikte uyuyor.

İşin aslı şu: İbrahim Tatlıses, Adana'da film çeviriyor, İstanbul'da ise bir gazinoda türkü söylüyor. İki iş, aynı günlere rastgelince Tatlıses ne yapsın? Her sabah ilk uçakla Adana'ya gidiyor. Oradan doğru sete... Akşam saat 19 dolaylarında yine uçağa biniyor ve İstanbul'a geliyor. Yeşilköy'den doğru çalıştığı gazinoya gidiyor. Sabah yine ilk uçakla Adana'ya... Böylece günde toplam 16 saat çalışıyor. Üstelik, iki ayrı kentte... O zaman, ne yapsın? Uçakta uyuyor, böylece günde gidiş-geliş iki kez 8000 metre yükseklikte uyuyor.

TİYATRO 14

İstanbul'da oturan kardeşlerimiz arasında çocuk operası izlememiş olanlar varsa, onlara Atatürk Kültür Merkezi'nde sahnelenen "Heidi" müzikli oyununu görmelerini salık veririm. Hani şu, Alp dağlarının yüksek yamaçlarında tek başına yaşayan dedesini özleyen küçük kızın öyküsü... Bu güzel kitabı zaten hemen hepimiz okumuşuzdur, ama opera ve bale sanatçılarından izlemenin zevki bambaşka. Dekorlar, şarkılar, danslar öyle güzel ki...

Hem biliyor musunuz, "Heidi"yi küçükler kadar büyükler de severek izliyor, alkışlıyorlar. Eğer sizi bir büyüğünüz tiyatroya götürüyorsa, "Heidi", cumartesi günleri saat 11'de başlıyor.

Tahir Özçelik

Pul

YILBAŞI PULLARI

BELÇİKA

Kuzeybatı Avrupa'da olan Belçika, krallıkla yönetilir, Noel ve yeni yıl pulu için Belçikalı ressamlar çok sade motifler kullanmışlar.

ABD

Amerika kıtasının en büyük devleti olan Amerika Birleşik Devletleri çok çeşitli pul yayınlar. Bu arada diğer devletler gibi Amerika da, yılbaşı için dört pulluk bir dizi hazırladı.

YENİ ZELANDA

İngiliz Uluslar Topluluğu'na bağlı, Avustralya'nın güneydoğusundaki adalardan oluşan Yeni Zelanda, değişik bir pulla Noel'e katılıyor.

BAHAMA ADALARI

İngiliz Uluslar Topluluğu'na bağlı Bahama, Karayip Denizi'nde 700 adadan oluşur. Turizmle geçinir. Yılbaşı pullarında ülkedeki kiliselerin resimleri bulunuyor.

VATİKAN

Katolik dininin devleti ve merkezi olan Vatikan, İtalya'nın başkenti Roma'da küçük bir devlettir. Nüfusu 731 kişidir. Gelirinin büyük bölümünü puldan elde eder. Resimde (Noel) pulu görülüyor.

ÇÖZÜM: Polo da, Jojo da, karşılıklı olarak birbirlerini rahatsız ediyorlardı. 99'a göre her ikisi de suçluydu. Polo odada yalnızken Jojo'nun sarahını içmiş, Jojo da şömenin üzerindeki fotoğrafın üzerine bıyık çizmişti.

CİMCİME
"VE YAĞMUR KIRK GÜN KIRK GECE GÜRDÜ VE HER BİR YERİ SELLER KAPLADI... VE NUH'UN GEMİSİNİ DALGALAR AĞRI DAĞININ TEPESİNE OTURTTU...
ŞU TUFANA BAKIN. İNSANLAR, KÖYLER HATTA DAĞLAR BİLE SULARIN ALTINDA KALMIŞ..
BEREKET NUH, GEMİSİNE HER HAYVANDAN BİR TANE ALMIŞ. YOKSA BÜTÜN HAYVANLAR YOK OLURDU, MAMUTLAR GİBİ...

HAYVANLAR OLMASAYDI NE YILBAŞINDA HİNDİ YİYEBİLİRDİK, NE SABAHLARI YUMURTA PİŞİRİR, SÜT İÇEBİLİRDİK. YÜNLÜ KUMAŞLARIMIZ, GİYSİLERİMİZ DE OLMAZDI. ANNEM KÜRKSÜZ KALIRDI.
BÖCEKLER OLMASAYDI ÇİÇEKLER DÖLLENMEZDİ; MEYVELER OLUŞMAZDI. BAL DA OLMAZDI. HAYVANLARLA BÖCEKLERİN OLMAYIŞININ TEK YARARI, AVCILARDAN VE SÜREK AVLARINDAN KURTULMAMIZ OLURDU.
DOĞRUSU AFERİN BU NUH'A!
"NUH, GEMİSİNE KARISINI, ÇOCUKLARINI VE ÇOCUKLARININ KARILARINI ALMIŞ."
PEKİ AMA BİRAZ DAHA İNSAN ALAMAZ MIYDI. KADINLARA, ÇOCUKLARA, YAŞLILARA YAZIK DEĞİL Mİ?
BEN ONUN YERİNDE OLSAYDIM, ANNEMİ BABAMI ALIRDIM, ABLAMLA ABİMİ ALIRDIM, NENEMİ, MIYMIY'I BİR DE GÖZLÜKLÜYÜ ALIRDIM, GÖZLÜKLÜ MÜ?
BU SABAH KARŞILAŞTIĞIMIZDA YİNE BANA KARABÖCEK DEDİ!
BEN DE ONU ALMAZDIM, SUDA BOĞULSA BİLE ALMAZDIM GEMİYE.
AMA BOĞULMAZ Kİ GÖZLÜKLÜ. BALIK GİBİ YÜZER.
YİNE DAYANAMADIM. HADİ ONU DA ALALIM. OLMAZSA ASLANLA AYNİ KAFESE KOYARIZ.
EN İYİSİ BU...
"YERYÜZÜ YÜZ ELLİ GÜN BOYUNCA SULAR ALTINDA KALDI VE YALNIZCA NUH'UN GEMİSİNDEKİLER CANLARINI KURTARDILAR."
"YÜZ ELLİ GÜN BEŞ AY EDER. DEMEK YANLARINDA BOL YİYECEK VARMIŞ. GEMİ HERHALDE UZAY GEMİSİ KADAR BÜYÜKMÜŞTÜR...
"VE SULAR ÇEKİLDİĞİNDE NUH'UN GEMİSİ AĞRI DAĞININ TEPESİNDE KALMIŞTI..."
SANKİ UZAY GEZİSİNDEN DÖNMÜŞ GİBİ.

"VE **NUH** GEMİSİNİN PENCERESİNDEN BİR GÜVERCİN SALDI. VE GÜVERCİN BİR ZEYTİN DALIYLA GERİ GELDİ... BUNUN ÜZERİNE...

"...GEMİDEKİLERİN HEPSİ DIŞARI ÇIKTILAR. GÖKYÜZÜNDE BİR EBEMKUŞAĞI BELİRDİ VE DÜNYA YENİDEN ESKİ GÜNLERİNE KAVUŞTU..."

İNSANLAR BAYRAĞI O ZAMAN İCAT ETMİŞLERDİR HERHALDE.

ÖYLE YA EBEMKUŞAĞI DA GÖKYÜZÜNÜN BAYRAĞI SAYILIR. FIRTINADAN SONRA BULUTLARLA GÜNEŞ BARIŞINCA ORTAYA ÇIKMIYOR MU?

"NUH, ÜÇ OĞLUNU ALIP TOPRAĞI EKMEYE BAŞLADI..."

"DİKTİĞİ ASMA ÜZÜM YERİNCE ÜZÜMÜ EZİP ŞARAP YAPTI...

DEMEK ŞARABI NUH İCAT ETMİŞ!

GÖZLÜKLÜYE SÖYLEMELİ BUNU.

SLAP

MERHABA

MERHABA!

EĞER TUFAN OLURSA SENİ DE GEMİYE ALMAYA KARAR VERDİM.

İYİ!

SARABI KİMİN BULDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?

BEN ŞARAP İÇMEM GAZOZ İÇERİM.

NUH BULMUŞ. ÜZÜMDEN ŞARAP YAPMIŞ.

HİÇ TE AKILLI ADAM DEĞİLMİŞ...

O DA NİYE?

NİYESİ VAR MI. AKILLI OLSA NASIL ŞARAP YAPTIĞINI KİMSEYE SÖYLEMEZDİ.

O ZAMAN DA KİMSE ŞARAP YAPAMAZDI. YALNIZ NUH'UN TORUNLARI ŞARAP YAPARLARDI. DÜNYA KADAR DA PARA KAZANIRLARDI. BÜTÜN DÜNYADA NUH ŞARAPLARI SATILIRDI.

NUHUN TORUNLARI DA PETROL KRALLARINDAN BİLE DAHA ZENGİN OLURLARDI.

OKURDAN OKURA

Onur AYCAN

HİKÂYE «DİLSİZİM»

Öğle üzeriydi, hava kararıyordu. Birazdan yağmurun yağacağı besbelliydi. Sokaklar tenhalaşmış, ıssızlaşmıştı. Çünkü yağmurun yağacağını anlayan herkes evlerinin yolunu tutmuşlardı. Sokakta bekçiden başka göze çarpan tek insan yoktu.

Terzi dükkânının bir köşesinde sessiz, masum sekiz yaşlarında kadar bir çocuk oturuyordu.

Yağmur küçük damlacıklar halinde yağmaya başlamıştı bile. Bekçi, çocuğa acımıştı. Yaklaşarak sordu:

"Adın ne oğlum?"

Ses yok. Sadece bir kıpırdama. Çocuk başını kaldırıp bekçiyi süzdükten sonra eline bir çalı parçası alıp henüz nemli olan toprağa şu sözcüğü yazdı:

"Emrah."

Bekçi, çocuğun kendisiyle konuşmayacağını, sorduğu her soruya yazarak cevap vereceğini anlamıştı.

"İki sorum daha var Emrah" dedi. "Bu sorulara cevap vermen için şunları kabul et." Bunlar kâğıtla, kalemdi.

"Niçin buradasın Emrah? Annen, baban yok mu yavrum?"

Emrah yazmaya başladı:

"Ben yıllar önce doğan talihsiz bir çocuğum. Annem hastalıktan ölünce, babam ancak iki yıl yaşayabilmiş. Ben henüz üç yaşında imişim. Akrabalarımdan hiçbiri bana sahip çıkmayınca ev sahibimizin oğlu oluvermişim. Aslında yaşam öyküm çok uzun fakat anlatmak elimde değil. Bu yaşıma gelince bana hikâyemi anlatan komşumuz beni başından savdı. Bu yazıları ondan öğrendim. Onun için cümlelerim düzensiz, harflerim yan. Kusura bakmayın."

Bekçi okuyup başını kâğıttan kaldırınca, gözleri hafif nemliydi. "Niçin konuşmuyor, hikâyeni uzun uzadıya anlatmıyorsun?"

Emrah tekrar kâğıt kalemi eline aldı. Fakat kâğıtta yazılacak yer kalmamıştı. Biraz önceki kalem olarak kullandığı çalıyı eline alarak nemli toprağa şunu yazdı:

"DİLSİZİM."

ZEHRA TURAN

ŞİİR

ÖĞRETMENİM'E

Bilginin yakın dostusun,
İnsanlığın sonsuz umudusun.
Savaşırsın bilgisizlikle, cahillikle,
Korursun insanlığı kendi bilgilerinle.

Senin bilgilerini yıkmaya cesaret edemez kimse.
Cesaret edenlere de cahil denir, herkesçe.
Cahillikle savaşmak sana düşüyor gene,
Bilgilerini korumakta aktardığın kimselere.

Bir şiir yazayım dedim ben de,
Gönlümden kopup gelen sevgiyle.
Bu öyle bir sevgi ki;
EMİN SEVİLDİĞİNE!..

Didem AKTULGA

GÜNEŞ

Akşamın bitiminde
Bir gece başlamıştı.
Sokaklar tenhalaşmış
Karanlık her yeri sarmıştı.

İnsanların hiçbiri
Doğru yolu görmüyordu.
Çocuklar cahil kalmış
Okumayı bilmiyordu.

Birdenbire etrafta
Bir canlılık başladı.
Güneş doğuyor diye
Haykırışlar artmıştı.

Bu güneş öğretmendi
Çevreye ışık verdi.
Bilgiler saça saça
Yolunda ilerledi.

Günseli TÜMER

ASKERLİK

Her yiğidin borcudur.
Askerlik onu bekler.
Askerlik biter bitmez.
Onu bir yuva bekler...

Sayılı gün tez geçer.
Mutluluk onu bekler.
Günleri saya saya
Anne yolunu bekler...

Hayatta en güzel şey.
Şefkatli yaşamaktır.
Mutsuz günü yiterek,
Mutluca yaşamaktır.

Ali Osman PARLAK

karikatür çiziyoruz..

YAZININ ÖLÇÜSÜ

Önceki iki yazımızda karikatürün "çizgi" unsuru üzerinde durduk. Öteki unsur ise, çizimin "konu"sudur; bir başka deyişle "espri"si... Bu da çoğunlukla iki yoldan verilir:

Ya sadece çizgiye dayanarak, ya da "yazı"nın yardımına başvurarak! Birinci seçeneği daha önce irdeledik... Şimdi ise, ikincisiyle ilgili neler söyleyebiliriz, ona bakalım.

Birincisi; oturup bir karikatür çizeceksek, konuyu daha başından "konuşmalı" biçime göre düşünmemek,

Önder ÇAM / İZMİR

Timur BAŞOL-
Beykoz/
İSTANBUL

espriyi salt çizgiyle verebilir miyiz, bunu araştırmak gerekir.

İkincisi; "yazı" kullanmak zorunluluk durumuna geldiyse bunun ölçüsü, kararı nedir; bunu saptamak gereklidir. Yoksa, komiklik yapacağız diye karikatürü argo sözlerle doldurmak, bir-iki insan çiziminin üstüne balonlar biçiminde fıkra yazmak karikatür çizmek olmadığı gibi, karikatürde "yazı" unsurunu kullanmak anlamına da gelmez! Tam tersine böyle bir davranış, karikatürde yazıyı yanlış kullanmak anlamındadır!

Bu konuyu sürdürmek umuduyla eser bekliyoruz...

MEKTUP ARKADAŞI

IŞIK DİLEK TÜRKMEN: 13 yaşındayım. Ordu Merkez Ortaokulu 2. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim bisiklete binmek, kitap okumak, voleybol ve basketbol oynamaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Şarkiye Mahallesi Ferah Sokak No: 10 Kat: 3 Ordu.

DÖNDÜ TÜFEKÇİ: 10 yaşında, 3. sınıfa gidiyorum. Elişi örmeyi, televizyon seyretmesini ve peçete koleksiyonu yapmayı severim. Kız arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Kuştepe Zeytinli Sokak No: 49 Kuştepe-Mecidiyeköy. - İstanbul.

ELVAN EMEKLİ: 13 yaşındayım. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı, arkadaşlarımla buluşmayı çok severim. Ayrıca çok zengin bir kartpostal koleksiyonum var. Aynı uğraşlarımız olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: 66. Sokak, 20/2 Emek-Ankara.

SERKAN TOSUN: 11 yaşındayım. Pul, para, dergi ve poster koleksiyonu yapmaktan ve basket oynamaktan hoşlanırım. İsteyen yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Beşparmak Mah. Semih Sokak Havacılar Sitesi No: 3/2 Kayseri.

ŞENGÜL BURSALI: 16 yaşında, genç bir kızım. Özel zevklerim spor yapmak, kitap okumak, ayrıca pul koleksiyonu yapmak. Kız ve erkek arkadaşlarımla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Reşadiye Mah. Havuzlar Caddesi, Yeni Göçmen Evleri No: 15 Çorlu.

AYHAN ARDLAN: 15 yaşındayım; Lise 1. sınıfa gidiyorum. Boş zamanlarımda futbol, voleybol ve basketbol oynamayı, şiir yazmayı, müzik dinlemeyi severim. Özel meraklarım ise; pul, para ve kart koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan ve özelliklerime uyan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Anafartalar Cad. 167. Sokak Sevimli Apt. 3/6 A Blok Antalya.

MUSTAFA EREZ: Roman okumayı, pul ve kart biriktirmeyi, müzik dinlemeyi severim. Şiir ve şarkı sözü yazar, keman, org, ritim ve bağlama çalarım. Milliyet Çocuk okuru kardeşlerimle mektuplaşmak istiyorum. Adres: Erenköy, Kırbaşı Cad. No: 26 Eskişehir.

AHMET DELİLOĞLU: 16 yaşındayım. Lise 1. sınıf öğrencisiyim. Boş zamanlarımda pul biriktirmek, spor yapmak, kitap okumak, yazışmak, seyahat etmeyi severim. Kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Medrese Mah. Dik Sok. No: 28 Haymana.

REYHAN BAMYACI: 10 yaşındayım. Kitap okumayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Esenyurt Mah. Oltu Sok. No: 3 Kayseri.

FIKRA

SEN SORASIN DİYE

İki arkadaş deniz kıyısında karşılaşmışlar. Biraz havadan sudan bahsetmişler. Bir zaman sonra boğulmak üzere bir adam görmüşler.

Ahmet bey:

— Mahmut sen cankurtaran değil misin?

Mahmut bey:

— Evet, ne olmuş yani.

Ahmet bey:

— Baksana şurada bir adam boğulmak üzere, niye kurtarmıyorsun?

Mahmut bey:

— Sen sorasın diye!..

BİRA İÇEBİLİR MİYİM?

Anne ile oğlu gazinoya gitmişlerdi. Çocuk, annesine sordu:

— Anne bir bardak bira içebilir miyim, dedi. Annesi:

— Konuşma, sen viskini içmeye devam et!..

Murat KÜRTÜNCÜ

BİLMECE-BULMACA

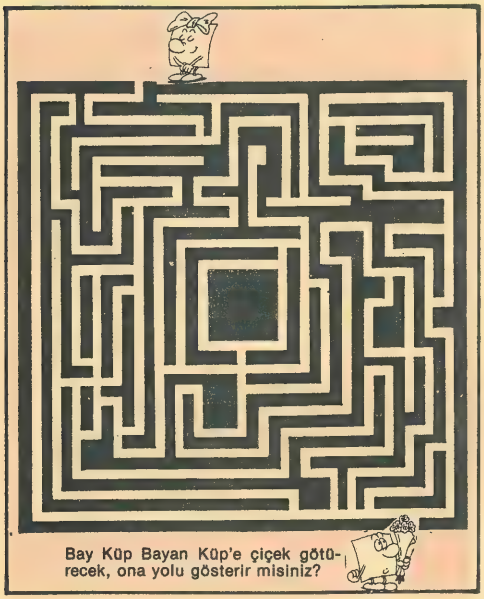

Bay Küp Bayan Küp'e çiçek götürecek, ona yolu gösterir misiniz?

YİRMİBEŞ FARK

Yukarıda görülen iki resim birbiri ile aynı gibi görünüyorsa da, aralarında tam yirmi beş fark vardır. Bunlar nelerdir?

7 BENZER

Aşağıdaki iki resimdeki birbirine benzer yedi şekil var. Bakalım bu şekilleri ne kadar sürede bulabileceksiniz?

TİYATRO

Yukarıdaki tiyatro oyunu Orta Çağ'da geçiyor. Ancak o çağda olmayan bazı âletler oyunda kullanılmış, bu âletleri bulabilir misiniz?

KIZILDERİLİ

1'den 33'e kadar noktaları birleştirin. Bakalım ortaya ne çıkacak?

ORKESTRA

Yukarıda görülen orkestra elemanlarıyla gölgeleri arasında tam yedi fark var. Biz onları bulduk. Bakalım siz ne kadar sürede bulacaksınız?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

YİRMİBEŞ FARK: 1- Kapının soldaki çivisi. 2- Kapının üstündeki siperliğin sol ucu. 3- Kadının saçının alttaki ucu. 4- Kadının önlüğünün cebinin sol kenarı. 5- Önlüğünün kurdelesi. 6- Havadaki kuşlardan alttaki. 7- Ortadaki evin sol bacası. 8-Ortadaki evin yanında bulunan evin damının arka kenarı. 9- Soldaki evin ön penceresi. 10- Adamın şapkasının üst kısmı. 11- Sağdaki soğanın sopaya bağlantı yeri. 12- Adamın sol ayakkabısının çizgisi. 13- Sol taraftaki kayığın üzerindeki halkanın demiri. 14- Yine bu kayığın uç kısmındaki çıkıntı. 15- Tırpanın sapındaki çıkıntı. 16- Soldaki evin bacasının üstündeki çıkıntının sağ kenarı. 17- Ortadaki evin yan tarafındaki ufak pencere. 18 Kadının sol terliğinin üst kısmı. 19- Adamın boynundaki fuların sağ ucu. 20- Adamın sırtındaki sopanın sol ucu. 21- Ortadaki evin ön tarafındaki pencere. 22- Adamın gömleğinin öndeki çizgisi. 23- Adamın burnu. 24- Sol üst köşedeki üçgenin alt kısmındaki çizgi. 25- Adamın arkasındaki soğan demetindeki soğanlardan alttan üçüncü soğanın kenarı.

HANGİLERİ?: 1, 8 ve 13 no'lu ahtapotlar benzerdir.

EŞLEYİNİZ: A ile E, B ile D, C ile F.

LABİRENT: Top C yolundan deliğe ulaşabilir.

GADDAR DAVUT

NURİ KURTCEBE

HAAAH! TAMAM İSTEE! İLK GÖRDÜĞÜMDE KAFADAN TİRELELİ BİRİ OLDUĞUNU HEMEN ANLAMIŞTIM ZATEN... KAÇTIĞIN YERE DÖN DELİİİİ! DÖN YOKSA DOĞRARIM BAK!. AL!..

VINNN!

KIRT!.

?

KEMİKÇİ... SULTANIN KUTUSU AAAA!. SAHİ YA, SULTAN'IN KUTUSU NOOLDU? TAMAMEN UNUTMUŞTUM. VAY KAFAM VAY!.

Hİİİİ! GİTTİ 30 YILLIK MONGOL SAÇIM!

PELERİNİM!

KİMSE ÇAKOZLAMADAN KILIK DEĞİŞTİRSEM İYİ OLACAK.

ÇEKİL KENE! HERİF KUTUMU KAÇIRIYO BE!.

HÂLÂ HERİF DİYO. KAÇIN BAYAN, BU ADAM ZIR DELİ!

UYANIĞA BAK. NERDEN SENİN OLUYORMUŞ O KUTU? HIMMM. DEMEK SULTANIN KUTUSU O KAÇAN KADINDA... HADİ OĞLUM DAVUT, HAZIR KEMİKÇİ MEŞGULKEN ŞU İŞİ HALLET...

NE O, GİDİYOR MUSUN? İYİ. GİT, AMA UNUTMA. BEN GÖRMESEYDİM ŞİMDİ ÇOKTAN BOĞULMUŞTUN BİLE, TAMAM MI...

O SIRADA...

KUSURA BAKMA AMA NONOŞUM, VAPUR YOLCULUĞUNUN İNSANI ŞIP DİYE ZAYIFLATTIĞINI DA İLK DEFA SENDEN DUYUYORUM...

ŞAK KA DA ŞUK

HATIR HUTURT

KATIRT KUTURT!

HAYATIMDA BÖYLE SAÇMA BİR ŞEY İŞİTMEDİM.

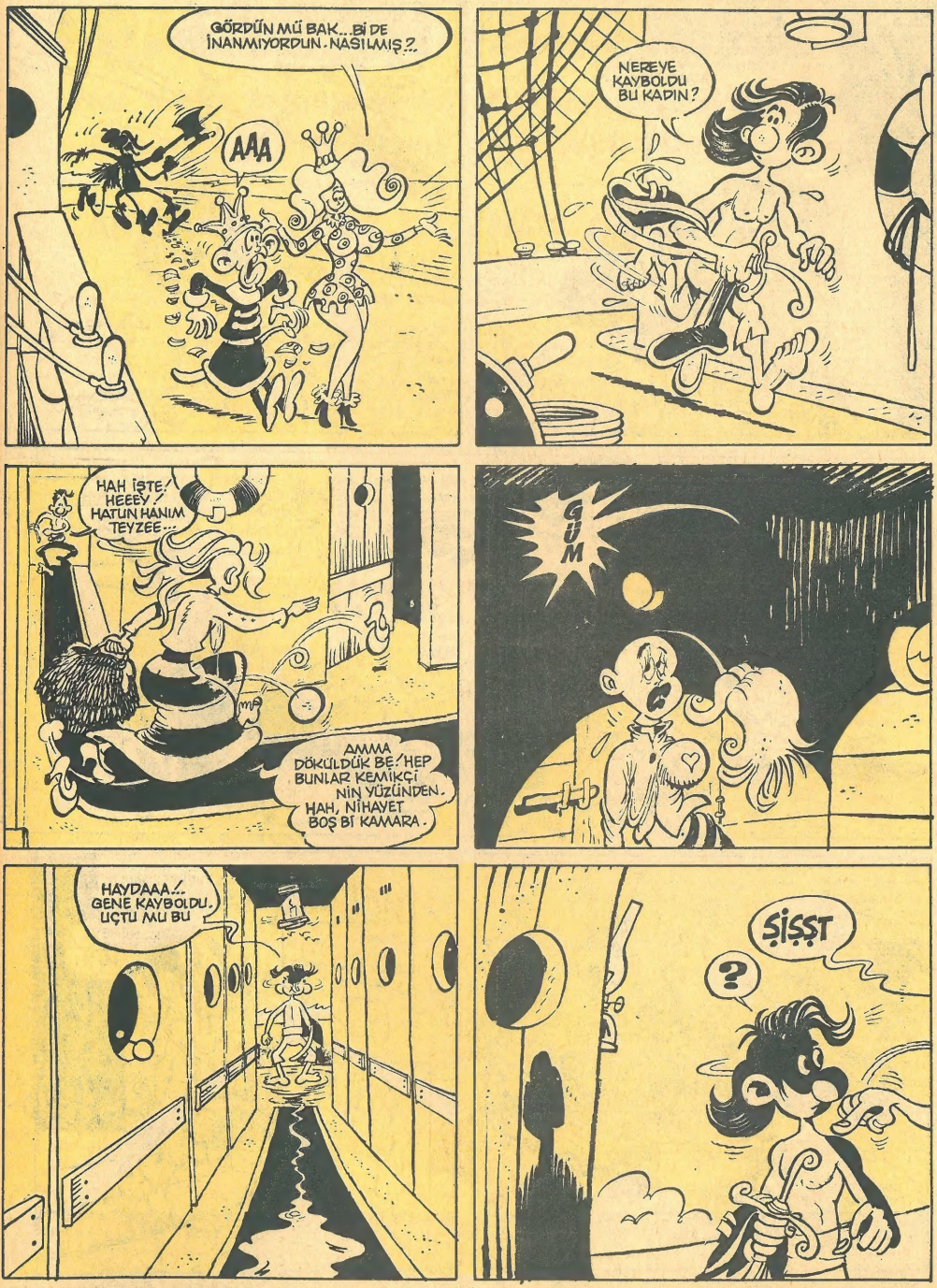
GÖRDÜN MÜ BAK...BİDE İNANMIYORDUN. NASILMIŞ?..
AAA
NEREYE KAYBOLDU BU KADIN?
HAH İŞTE HEEEY! HATUN HANIM TEYZEE...
AMMA DÖKÜLDÜK BE! HEP BUNLAR KEMİKÇİNİN YÜZÜNDEN. HAH, NİHAYET BOŞ BİR KAMARA.
GÜM
HAYDAAA!.. GENE KAYBOLDU. UÇTU MU BU
ŞİŞŞT
?

BAK, SAKIN UNUTMA!.. BEN GÖRMESEYDİM ÇOKTAAAN DENİZİN DİBİNİ BOYLAMIŞTIN, TAMAM MI?..
NE DEDİMDE BU ADAM BU KADAR KIZDI YAHU? GLUK-GLUK.
SURATSIZ, DAVUT'U ATLATMAYI BAŞARIRKEN GÜVERTEDE İNCE KIYIM DOĞRAMA VE YAĞSIZ ŞİŞLEMELER GIRLA GIDIYORDU...
HART
CART
YOK YAA!.. SOR BAKALIM.
IHH! AFFERİN. DÖVÜŞMESİNİ İYİ BİLİYORSUN, AMA BİR ŞEY SORSAM HAYATTA BİLEMEZSİN...
KAVGA DEVAM EDERKEN DAVUT, KADIN KILIĞINDAKİ SURATSIZI ARAMAYA DEVAM EDİYORDU...
NEREYE KAYBOLDU?

Sürecek

ARMAĞAN YAĞMURU 82

Her Hafta Televizyonlar, Radyolar, Sözlükler, Zekâ Oyuncakları, Walkman'ler, Kitaplar Dağıtıyoruz...

ALMANCA SÖZLÜK KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Murat Demirkol (İst), 2- Yusuf Yıldırım (Tarsus), 3- Özge Ateş (Denizli), 4- Cüneyt Cengiz (Ankara), 5- H. Ahmet Alıcı (Hatay), 6- Aynur Öcal (İçel), 7- Yılmaz Tok (Konya), 8- Basri Kurt (Burdur), 9- Metin Kara (Gaziantep), 10- İbrahim Görücü (Malatya), 11- Halil Kök (Van), 12- Metin Fidan (İst), 13- Arzu Erdemir (Elazığ), 14- Mustafa Yıldızgöz (Niğde), 15- Ali Alman (Rize), 16- M. Ali Şentürk (Karabük), 17- Baki Tırpancı (Afyon), 18- Korhan Tinç (Ankara), 19- Levent Karaban (Erzincan), 20- Ekrem Akar (Erzurum), 21- Sibel Öztirit (İzmir), 22- Gülsevil Erişi (Ordu), 23- Zafer Kibar (Sivas), 24- Ömer Demir (Trabzon), 25- Sedâ Sönmez (İzmir), 26- Okan Arıkan (Malatya), 27- Osman Demirel (Samsun), 28- Oğuz Toprak (İsparta), 29- Osman Kocamanoğlu (Çorum), 30- Muharrem Altan (Adapazarı), 31- Erkan Yıldırım (Antalya), 32- Salih Karataş (İst), 33- Taliye Keysan (Denizli), 34- Alper Erol (Gaziantep), 35- Yaşar Yılmaz (Çorum), 36- Mesut Uyar (Lüleburgaz), 37- Hatice Sucu (Giresun), 38- Muzaffer Keskin (Manisa), 39- Ömer Abana (Bursa), 40- Hüseyin Ünal (Bandırma), 41- Banu Aysoysal (Kayseri), 42- Mehmet Başar (İçel), 43- Enis Arıcan (İzmir), 44- Osman İnan (Konya), 45- Dursun Başarmak (Ordu), 46- İbrahim Uzun (Trabzon), 47- Güven Uçak (Aydın), 48- Osman Gürlesin (Denizli), 49- Ahmet Dinçkal (Kütahya), 50- İzzettin Bulun (İst), 51- Tayfun Saltaş (Antalya), 52- Cüneyt Şahinöz (Kdz. Ereğli), 53- Ümit Çelebi (Çorum), 54- Halime Köse (Konya), 55- Nazif Bayram (Ağrı), 56- Naime Demirbaş (Kütahya), 57- Nazan Cihan (Zonguldak), 58- Kıvanç Kardeşler (İst), 59- Ferhat Ökke (G.Antep), 60- Hikmet Dikmen (Niğde), 61- Yalçın Çakır (İst), 62- Turgay Aygül (Balıkesir), 63- Olcay Gedik (Antalya), 64- Kâmil Erken (Manisa), 65- Çağrı Suyolcu (Aydın), 66- Murat Bal (Ankara), 67- Yeşim Usta (İst), 68- Niyazi Kovancı (Antalya), 69- Sefa Kocabaş (Karabük), 70- Atalay Alkın (Zonguldak), 71- Cenk Ogan (Silivri), 72- Özlem Candan (İst), 73- Hülya Öztuksavul (İzmir), 74- Hakan Güven (Gebze), 75- Seyhan Demir Yapan (Lüleburgaz), 76- Hakan Güneri (İzmir), 77- Göknil Gürbüz (İskenderun), 78- Serap Mersinli (Manisa), 79- Yüksel Şahin (Trabzon), 80- Hüsnü Günel (İst), 81- Yeşim San (Hatay), 82- Ertan Güneş (İst), 83- Nurettin Çukurlu (K.Maraş), 84- Çetin Değirmenci (Antakya), 85- Mehmet Cansu (Sivas), 86- Cazip Sözlü (Ankara), 87- Ediz Takıt (Bolu), 88- Mehmet Özgen (Bursa), 89- Süleyman Balaban (Bursa), 90- Ali Gümüş (Rize), 91- Birol Keski (Kdz. Ereğli), 92- Hüseyin Ünal (İst), 93- Çiğdem Samancıoğlu (Bolu), 94- F. Emre Kocuk (Adapazarı), 95- Kadir Çoban (Ankara), 96- Mehmet Aşçı (Karabük), 97- Ramazan Şentürk (İzmir), 98- Yüksel Cansu (Sivas), 99- Tuncay Gürbüz (Niğde), 100- Bülent Çınkoğlu (Edremit), 101- Erol Umut (Elazığ), 102- Ufuk Ayman (Düzce), 103- Serkan Özlü (Mersin), 104- Deniz Demircioğlu (İzmir), 105- Ahmet Koç (Trabzon),106-Çağım Barış Türüdü (Balıkesir), 107- Aynur Zengin (İst), 108- Nazmi Tüfüncüler (Kırklareli), 109- Şenol Önal (Konya), 110- Murat Deniz (Konya), 111- Denizhan Karadağ (Sivas), 112- Erdem Çerci (Elazığ), 113- Salih Şahin (Eskişehir), 114- Münir Ayyıldız (İst), 115- Ramazan Özcan (Bursa), 116- Yasin Çengel (İst), 117- Koray Savur (İzmit), 118- Yılmaz Topaloğlu (Muğla), 119- İrfan Kızılkaya (Manisa), 120- Necati Öz (Gebze), 121- Fatih Uslu (Ç.Kale), 122- Muammer Öktan (Tekirdağ), 123- Metin Ünal (Ankara), 124- Hakan Aydemir (Kırşehir), 125- Ersin Karacaoğlu (İst), 126- Mustafa Gün (Kayseri), 127- Emin Yılmaz (İzmir), 128- Ekrem Candemir (Gebze), 129- Hakan Ergen (Gemlik), 130- Gürhan Bahadıroğlu (Adana), 131- Fatih Ersoy (Adana), 132- Mehmet Emin Ölmez (Kütahya), 133- Ahmet Yönt (İzmir), 134- Cevdet Ürencik (Eskişehir), 135- Metin Dağlı (Adana), 136- Mümin Dur (İst), 137- Caner Cağlam (Trabzon), 138- Cengiz Ozan (Düzce), 139- Nazmi Aktaş (Kayseri), 140- Hamit Kırarsan (Zonguldak), 141- Dursun Dursun (Konya), 142- Murat Buruşoğlu (Ankara), 143- Emre Aytaç (Edirne), 144- Sait Dalmazgil (Bursa), 145- Yavuz Koşal (Eskişehir), 146- Metin Çelik (Ankara), 147- İmge Gözen (Afyon), 148- Ömer Kadri Ünlü (Kayseri), 149- Zühal İspirli (Ç.Kale), 150- Yunus Şahin (İst), 151- Murat Akkaya (İst), 152- Ercüment Öztürk (İst), 153- Hıfzı Altümsek (Söke), 154- Gökhan Narman (Balıkesir),

ÇOCUK KULÜBÜ

7614- Utku Ateş (İzmir), 7615- Esin Ateş (İzmir), 7616- Alper Alp (Ankara), 7617- Elif Canhsoy (İst), 7618- Nevruz Sayıngil (İst), 7619- Ramazan Duruz (İst), 7620- Cüneyt Güler (İst), 7621- Muzaffer Kaplan (İst), 7622- Nusret Babur (İst), 7623- Tolga Uçar (Samsun), 7624- Mustafa Özcan (Antalya), 7625- Zinnur Yıldırım (İzmir), 7626- Erim Yangın (Rize), 7627- Can Aksun (Mersin), 7628- Hüseyin Düzova (Malatya), 7629- Hakan Tağtekin (İst), 7630- Elvan Eker (Ankara), 7631- Filiz Midyatlı (Samsun), 7632- Atilla Midyatlı (Samsun), 7633- Savaş Özköylü (Aydın), 7634- Murat Varlı (Amasya), 7635- Abdurrahman Bağcı (Adıyaman), 7636- Murat Tosun (İst), 7637- Ufuk Temel (İst), 7638- Hasan Özalanyalı (Bandırma), 7639- M. Fahrettin Yıldız (Van), 7640- İris Kavalalı (İzmir), 7641- Sami Meriç (K.Maraş), 7642- Murat İşeri (İst), 7643- Devrim Erünsal (İst), 7644- Ayşe Alp (İst), 7645- Merih Şener (Sivas), 7646- Ömer Ömeroğlu (İst), 7647- Arman Uz (İçel), 7648- Atakan Uz (İçel), 7649- Mehmet Açıkgöz (G.Antep), 7650- Azimet Emekli (Artkara), 7651- İrfan Kâhyaoğlu (Trabzon), 7652- Yasemin Toker (Aydın), 7653- Fatih Toker (Aydın), 7654- Mustafa Kuşanç (Denizli), 7655- Ali Serinkan (Denizli), 7656- Alper Tipi (Tarsus), 7657- Özay Kartal (İst), 7658- Ümit Cebeci (Sinop), 7659- Rıza Güler (Sivas), 7660- İlhan Dele (Ankara), 7661- Hulusi Dündar (İzmir), 7662- Z. Şener Kayralı (Nevşehir), 7663- Mustafa Güler (İst), 7664- Banu Mutlu (Nevşehir), 7665- Adnan Karahan (Samsun), 7666- Atilla Baytak (G.Antep), 7667- H. Hakan Kabul (Bursa), 7668- Şeydi Altınay (Urfa), 7669- Ufuk Güvensoy (Konya), 7670- M. Taylan Mutlu (Niğde), 7671- Ali Altuntaş (Antalya), 7672- Yılmaz Coşkun (İst),

Türkbank Çocuk Tiyatrosu perdelerini açtı.
Çocuklar Tepebaşı Şehir Tiyatrosu'nda buluşalım.
Davetiyeler şubelerimizde.
TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
DAĞ DENİZE KAVUŞTU
TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
YARINI AKIL YAPAR
TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
KÜÇÜK HAKAN
TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"